

Europeiska unionens officiella tidning

C 300

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

18 augusti 2016

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2014–2015

Sammanträdena den 12–15 januari 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 83, 3.3.2016.

ANTAGNA TEXTER 1

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Torsdagen den 15 januari 2015

2016/C 300/01	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om Ryssland, särskilt fallet Aleksej Navalnyj (2015/2503(RSP))	2
2016/C 300/02	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om Pakistan, framför allt situationen efter angreppet på en skola i Peshawar (2015/2515(RSP))	6
2016/C 300/03	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om Kirgizistan: lag mot homosexuell propaganda (2015/2505(RSP))	10
2016/C 300/04	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013 (2014/2159(INI))	14
2016/C 300/05	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om situationen i Libyen (2014/3018(RSP)) . .	21

SV

2016/C 300/06	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om situationen i Ukraina (2014/2965(RSP)) .	27
2016/C 300/07	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om situationen i Egypten (2014/3017(RSP)) .	34
2016/C 300/08	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om fallet med de två italienska marinsoldaterna (2015/2512(RSP))	42
2016/C 300/09	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om yttrandefrihet i Turkiet: Den senaste tidens gripanden av journalister och mediechefer samt systematiska påtryckningar på medierna (2014/3011-(RSP))	45

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 13 januari 2015

2016/C 300/10	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet, på Europeiska unionens vägnar, om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska Republiken São Tomé och Príncipe (08585/2014 – C8-0018/2014 – 2014/0115(NLE))	48
2016/C 300/11	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om tillträde för fiskefartyg som för seychellisk flagg till de vatten och marina biologiska resurser utanför Mayottes kust som faller under Europeiska unionens jurisdiktion (07911/2014 – C8-0008/2014 – 2014/0079(NLE))	50
2016/C 300/12	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens och dess medlemsstaters vägnar av ett protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, med anledning av Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (10641/2012 – C8-0003/2014 – 2009/0174(NLE))	51
2016/C 300/13	P8_TA(2015)0004 Medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier (10972/3/2014 – C8-0145/2014 – 2010/0208(COD)) P8_TC2-COD(2010)0208 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 13 januari 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv(EU) 2015/... om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier	52

Bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) (COM(2014)0457 – C8-0102/2014 – 2014/0213(COD))

P8_TC1-COD(2014)0213

Europaparlamentets standpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 januari 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/... om ändring av förordning (EU) nr 1343/2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) 53

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen ■ eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2014–2015

Sammanträdena den 12–15 januari 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 83, 3.3.2016.

ANTAGNA TEXTER

Torsdagen den 15 januari 2015

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0006

Ryssland, särskilt fallet Aleksej Navalnyj

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om Ryssland, särskilt fallet Aleksej Navalnyj (2015/2503(RSP))

(2016/C 300/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Rysslands författning – särskilt artikel 118, enligt vilken rättskipning i Ryssland endast ska utövas av domstolar, och artikel 120, enligt vilken domare är oberoende och endast lyder under den ryska författningen och den federala lagstiftningen;
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Ryssland, särskilt resolutionerna av den 23 oktober 2012 om att införa gemensamma visumrestriktioner för ryska tjänstemän som är inblandade i fallet Sergej Magnitskij ⁽¹⁾, av den 13 juni 2013 om rättsstatsprincipen i Ryssland ⁽²⁾, av den 13 mars 2014 om Ryssland: domarna mot demonstranter som deltog i händelserna på Bolotnajatorget ⁽³⁾ och av den 23 oktober 2014 om upplösning av den icke-statliga organisationen Memorial (vinnare av Sacharovpriset 2009) i Ryssland ⁽⁴⁾, samt med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om att införa gemensamma visumrestriktioner för ryska tjänstemän som är inblandade i fallet Sergej Magnitskij ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2012 och Europeiska unionens politik på området ⁽⁶⁾,
- med beaktande av uttalandet av talespersonen för vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 30 december 2014 om Zamoskvoretiskij-domstolens dom mot Aleksej Navalnyj och hans bror Oleg Navalnyj,
- med beaktande av människorättssamråden mellan EU och Ryssland av den 28 november 2013,
- med beaktande av det befintliga partnerskaps- och samarbetsavtal som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, och av de avbrutna förhandlingarna om ett nytt avtal mellan EU och Ryssland,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 68 E, 7.3.2014, s. 13.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0284.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0253.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0039.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0258.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0575.

Torsdagen den 15 januari 2015

- A. Som fullvärdig medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och som signatärstat till FN-förklaringen har Ryska federationen förbundit sig att efterleva principerna om demokrati, rättsstaten och respekt för de grundläggande friheterna och mänskliga rättigheterna. Efter åtskilliga allvarliga kränkningar av rättsstatsprincipen och antagandet av restriktiva lagar under de senaste månaderna finns det allvarliga farhågor om Rysslands efterlevnad av internationella och nationella förpliktelser. Europeiska unionen har vid upprepade tillfällen erbjudit extra stöd och expertis, via partnerskapet för modernisering, för att hjälpa Ryssland att modernisera och leva upp till sin konstitutionella och rättsliga ordning, i enlighet med Europarådets normer. Det finns en uppsjö rättsfall där politiskt formulerade skäl används för att undanröja politisk konkurrens, hota det civila samhället och avskräcka medborgare från att delta i offentliga sammankomster och protester mot landets nuvarande ledarskap.
- B. Aleksej Navalnyj har konsekvent blottlagt massiv korruption på de högsta nivåerna av den ryska statsapparaten. Den första femåriga fängelsedom mot honom i juli 2013 betraktades som politisk. I februari 2014 sattes han i två månaders husarrest, och i mars 2014 fick han en elektronisk boja för att kunna övervakas.
- C. Aleksej Navalnyj fick 27 % av rösterna i Moskvas borgmästarval i september 2013, och bekräftades därmed som en av de mest framstående personligheterna i Kremls ryska opposition.
- D. Den andra domen mot Aleksej Navalnyj skulle egentligen ha fallit den 15 januari 2015, men av någon oförklarlig anledning tidigare lade domstolen den till den 30 december 2014, då de flesta ryssar koncentrerade sig på nyårsfirandet. Samma metod med att tidigare lägga datumet användes även mot Michail Chodorkovskij.
- E. Situationen för de mänskliga rättigheterna i Ryssland har försämrats dramatiskt under de senaste åren, och de ryska myndigheterna har antagit en rad lagar som innehåller oklara bestämmelser och som används för att ytterligare begränsa oppositionen och de civila samhällsaktörerna och för att lägga hinder i vägen för yttrande- och mötesfriheten.
- F. Lagstiftningen från förra året om icke-statliga organisationer och om rätten till mötesfrihet har använts för att undertrycka det civila samhället, kväva politiska meningsmotståndare och trakassera icke-statliga organisationer, den demokratiska oppositionen och medierna. I enlighet med lagen om "utländska agenter" har den oberoende rättighetsorganisationen Memorial de facto lagts ned. Tillämpningen av denna lag har inneburit kraftåtgärder avsedda att hindra och avskräcka civilsamhällesorganisationer, bland annat organisationen Soldaternas mödrar, från att utföra sitt arbete.
- G. I slutet av december 2014 ändrade det ryska justitieministeriet avsevärt förteckningen över "utländska agenter" genom tillägg av flera organisationer som verkar för skydd av de mänskliga rättigheterna, bland annat Sacharovcentrumet, och lade därmed ett påtagligt hinder framför allt för deras verksamhet och skyddet av de mänskliga rättigheterna i Ryssland.
- H. Flera rättegångar och rättsliga förfaranden under de senaste åren, till exempel fallen Magnitskij, Chodorkovskij och Politkovskaja, har väckt tvivel om det ryska rättsväsendets oberoende och opartiskhet. Uppmärksammade fall, såsom fallet med Aleksej Navalnyj, är bara de fall som är mest kända utanför Ryssland på vad som utgör en systematisk underlåtenhet att upprätthålla rättsstatsprincipen och skipa rättvisa för sina medborgare från den ryska statens sida. Den aktuella domen utgör ett politiskt motiverat försök att straffa Aleksej Navalnyj för att han är en av de mest framstående personer som opponerar sig mot regeringen.

Torsdagen den 15 januari 2015

- I. Det finns ett allt större behov av en beslutsam, stabil och heltäckande EU-politik gentemot Ryssland, som måste stödjas av alla medlemstater och inom vilken man erbjuder hjälp och stöd i kombination med en kraftfull och rättvisande kritik.

1. Europaparlamentet uttrycker sin stora oro för att lagarna i Ryssland används som ett politiskt instrument. Parlamentet understryker att domarna mot den kände advokaten, korruptionsmotståndaren och samhällsaktivisten Aleksej Navalnyj, som dömdes till ett 3,5 år långt villkorligt straff, och mot Aleksej Navalnyjs bror Oleg Navalnyj, som dömdes till 3,5 års fängelse, byggde på ogrundade anklagelser. Parlamentet fördömer starkt att åtalet verkar ha varit politiskt motiverat.

2. Europaparlamentet konstaterar med oro att även om Aleksej Navalnyj inte sätts i fängelse så sitter hans bror Oleg Navalnyj för närvarande fängslad, vilket leder till farhågor om att en familjemedlem eventuellt har utnyttjats politiskt för att trakassera och tysta en av Rysslands oppositionella ledare, Aleksej Navalnyj. Parlamentet påminner om att Aleksejs bror Oleg, far till två små barn och tidigare chef för den statsägda posttjänsten, aldrig har spelat någon roll i den ryska oppositionsrörelsen.

3. Europaparlamentet uppmanar det ryska rätts- och polisväsendet att utföra sina uppdrag på ett opartiskt och oberoende sätt utan politisk inblandning och att se till att rättsprocesserna i Navalnyjfallen, och andra undersökningar och rättegångar mot oppositionella, uppfyller internationellt accepterade standarder. Parlamentet understryker betydelsen av att se till att juridiska beslut fattas utan politisk inblandning samt är självständiga och i fullständig överensstämmelse med rättsstatsprincipen.

4. Europaparlamentet stödjer till fullo den kampanj mot korruption i Ryssland som Aleksej Navalnyj har inlett, och stöder det arbete som ryska människor gör för att finna en lösning där man säkrar demokratin, den politiska mångfalden, enheten och respekten för de mänskliga rättigheterna.

5. Europaparlamentet anser att Ryssland såsom medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa bör fullgöra sina ingångna åtaganden. Parlamentet påpekar att den senaste tidens utveckling har rört sig bort från rättsstatsprincipen och ett oberoende rättssystem i landet.

6. Europaparlamentet uppmanar ordförandena för rådet och kommissionen samt kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att fortsätta att nära följa dessa fall, att ta upp frågorna i olika format och möten med Ryssland samt att rapportera tillbaka till parlamentet om samtalen med de ryska myndigheterna.

7. Europaparlamentet framhåller att mötesfriheten i Ryssland garanteras av artikel 31 i landets författning och av Europakonventionen, som Ryssland har undertecknat och som de ryska myndigheterna därmed är skyldiga att följa.

8. Europaparlamentet uppmanar rådet att föra en gemensam politik gentemot Ryssland där EU:s 28 medlemsstater och EU:s institutioner åläggs att framföra ett tydligt budskap om de mänskliga rättigheternas roll i förbindelserna mellan EU och Ryssland och om behovet av att upphöra med inskränkningarna av yttrande-, mötes- och föreningsfriheten i Ryssland.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att snarast ta fram en heltäckande strategi gentemot Ryssland i syfte att upprätthålla de europeiska staternas territoriella integritet och självständighet och samtidigt stödja stärkandet av de demokratiska principerna, respekten för de mänskliga rättigheterna och tillämpningen av rättsstatsprincipen i Ryssland.

Torsdagen den 15 januari 2015

10. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över de fortsatta angreppen på oberoende människorättsorganisationer och civilsamhällets grupper i Ryssland, då detta utgör ytterligare ett tecken på förtrycket mot oberoende röster, vilket är en trend som Europeiska unionen finner allt mer oroande. Kommissionen och utrikestjänsten uppmanas att, med tanke på den pågående programplaneringen för EU:s finansieringsinstrument, öka sitt finansiella stöd till det ryska civilsamhället genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och genom medel avsedda för civilsamhällets organisationer och de lokala myndigheterna, samt att göra forumet för de civila samhällena i EU och Ryssland till en del av partnerskapsinstrumentet för att säkerställa ett hållbart och trovärdigt långsiktigt stöd. Parlamentet välkomnar det beslut som styrelsen för det europeiska initiativet för demokrati fattade om att tillåta att initiativet utvidgades till att också omfatta Ryssland.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa samt Ryska federationens president, regering och parlament.

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0007

Pakistan, särskilt situationen efter skolattacken i Peshawar

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om Pakistan, framför allt situationen efter angreppet på en skola i Peshawar (2015/2515(RSP))

(2016/C 300/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Pakistan, särskilt resolutionerna av den 27 november 2014 ⁽¹⁾, 17 april 2014 ⁽²⁾, 10 oktober 2013 ⁽³⁾ och 7 februari 2013 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av uttalandena från Europaparlamentets talman den 16 december 2014 och från ordförandena för underutskottet för mänskliga rättigheter respektive för delegationen för förbindelserna med Sydasien den 17 december 2014,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om angreppet på en skola i Peshawar i Pakistan den 16 december 2014, EU:s lokala uttalande den 24 december 2014 om att avrättningar återupptagits i Pakistan samt av pressmeddelandet om det besök som EU:s särskilde företrädare för mänskliga rättigheter gjorde i Pakistan den 29 oktober 2014,
- med beaktande av uttalandet från Nobelpristagaren och Sacharovprisvinnaren Malala Yousafzei den 16 december 2014,
- med beaktande av samarbetsavtalet mellan Pakistan och EU, den femåriga åtagandeplanen, den strategiska dialogen mellan EU och Pakistan och systemet för handelsförmåner GSP+,
- med beaktande av uttalandena från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter den 16 december 2014 och FN:s kommitté för barnets rättigheter den 17 december 2014 om terroristangreppet på en skola i Peshawar,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 16 november 2009 om religions- och trosfrihet, där man betonar den strategiska betydelsen av denna frihet och av att religiös intolerans bekämpas,
- med beaktande av den rapport om skydd av utbildning i krissituationer som FN:s särskilde rapportör för rätten till utbildning lade fram för FN:s generalförsamling den 5 augusti 2011,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2014 om Pakistans regionala roll och politiska förbindelser med EU ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0064.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0460.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0422.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0060.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0208.

Torsdagen den 15 januari 2015

- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Pakistan har anslutit sig till,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 16 december 2014 förövade sju beväpnade män ett blodigt angrepp på en av arméns allmänna skolor i staden Peshawar, som på tre sidor är omgiven av stamområden under federal förvaltning (Federally Administered Tribal Areas, Fata), varvid över 140 personer dödades, bland dem 134 skolbarn, och nästan lika många skadades.
 - B. Angreppet kom som en svår chock både inom och utanför Pakistan och upplevdes som det grymmaste terrordåd som landet någonsin upplevt, vilket underströks av att det tog åtta timmar innan militären kunde återta kontrollen över skolan. Fram till dess hann många elever och anställda vid skolan dödas och skadas och de som överlevde blodbadet är svårt traumatiserade.
 - C. I oktober 2012 blev Malala Yousafzai, den yngsta som någonsin fått Nobels fredspris och tagit emot Sacharovpriset, skjuten i huvudet av beväpnade talibaner, för att hon arbetat för att flickor i Pakistan skulle få utbildning.
 - D. En grupp vid namn Tehrik-e-Taliban Pakistan (TTP) sade sig stå bakom blodbadet och angav som en av orsakerna till det att man ville gå ut med ett kraftfullt budskap till dem som stöder Malala och arbetar för att flickor och kvinnor ska få utbildning, samtidigt som man ville "hämnas" på armén för dess insatser mot de militanta styrkorna.
 - E. Alltsedan regeringsstyrkorna inledde sin offensiv mot Taliban och andra militanta grupper i området Fata, som är ett av de fattigaste områdena i Pakistan, har över en miljon invånare fördrivits till Afghanistan eller olika delar av Pakistan.
 - F. Trosfriheten och toleransen i religiösa frågor i Pakistan hotas både av terroristernas våldshandlingar och av det utbredda missbruket av lagstiftningen mot hädelse. Kvinnor och flickor blir dubbelt utsatta, både för tvångsomvändelser och utbrett sexuellt våld.
 - G. Enligt rapporten från *Global Coalition to Protect Education from Attack* (GCPEA) förövades 800 eller ännu fler angrepp på skolor i Pakistan under perioden 2009–2012. De militanta grupperna har också värvat barn från skolor och koranskolor (så kallade madrasa), av vilka vissa blivit självmordsbombare, och minst 30 barn samt flera tiotals lärare och annan undervisningspersonal, bland dem undervisningsministern i en provins, dödades vid angrepp på skolor och skolskjutsar mellan 2009 och 2012.
 - H. FN:s kommitté för barnets rättigheter har föreslagit för Pakistan att landet ska inrätta ett system för snabba motåtgärder så fort det förövas angrepp på läroinrättningar, för att snabbt få dem reparerade och återuppbyggda och ersätta läromedel så att eleverna och de studerande så snabbt som möjligt kan återgå till undervisningen vid skolor och universitet. I samband med den senaste tidens ändringar av konstitutionen har rätten till kostnadsfri och obligatorisk utbildning införts som en grundläggande rättighet.
 - I. Några timmar efter angreppet på skolan i Peshawar upphävde premiärminister Nawaz Sharif moratoriet för dödsstraff, som varit i kraft i sex år. Hittills har det utförts ett flertal avrättningar av personer som dödsdömts, anklagade för brott med anknytning till terrorism. Enligt pakistanska tjänstemän skulle 500 dömda personer kunna avrättas under de kommande veckorna. Antalet dödsdömda som väntar på sin avrättning uppskattas i Pakistan till 8 000.
 - J. Den 6 januari 2015 reagerade Pakistans parlament på skolmassakern genom att ändra konstitutionen så att militärdomstolar under två år framöver får hålla rättegångar mot misstänkta islamistiska militanta. Följden skulle kunna bli att en åtalads väg från gripande till avrättning blev bara några få veckor. Pakistan har anslutit sig till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och måste sålunda vidmakthålla och vidta åtgärder för att trygga den grundläggande rätten till en rättvis rättegång och får inte lagföra civilpersoner inför militära domstolar så länge de allmänna domstolarna fungerar.

Torsdagen den 15 januari 2015

- K. Pakistan ratificerade nyligen sju av de nio viktigaste internationella avtalen om mänskliga rättigheter, inklusive den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, som innehåller en rad bestämmelser om rättskipning, rätten till en rättvis rättegång, likhet inför lagen och icke-diskriminering.
- L. FN:s särskilde rapportör för domares och advokaters oberoende avgav i sin rapport av den 4 april 2013 en rad rekommendationer, bland annat om reformen av rättsväsendet för att de grundläggande rättigheterna ska respekteras och rättväsendet fungera effektivt. Organisationer för de mänskliga rättigheterna påtalar med jämna mellanrum förekomsten av korruption inom rättsväsendet.
- M. EU och Pakistan har fördjupat och breddat sina bilaterala band, vilket framgår av den femåriga åtagandeplanen, som inleddes i februari 2012, och den andra strategiska dialogen mellan EU och Pakistan, som hölls i mars 2014. Syftet med den femåriga åtagandeplanen mellan EU och Pakistan är att bygga upp en strategisk relation och utforma ett partnerskap för fred och utveckling på grundval av gemensamma värden och principer.
- N. Det är en nyckelfaktor för freden i Sydasien och bortom att det råder stabilitet i Pakistan. Pakistan spelar en viktig roll för att främja stabiliteten i regionen och kan förväntas föregå med gott exempel när det gäller att stärka rättsstaten och de mänskliga rättigheterna.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt det brutala blodbadet på skolbarn som förövats av den pakistanska Taliban-utbrytargruppen Tehreek-e-Taliban (TTP) och ser det som ett fasansfullt och fegt illdåd. Parlamentet uttrycker sitt deltagande till de anhöriga till offren för angreppet i Peshawar och sitt stöd till Pakistans folk och myndigheter.
2. Europaparlamentet uttrycker sitt helhjärtade engagemang för att få bukt med det hot som terrorismen och den religiösa extremismen innebär, och sin beredvillighet att ytterligare stödja Pakistans regering med detta.
3. Europaparlamentet förväntar sig att Pakistans regering skyndsamt ska vidta effektiva åtgärder, som stämmer överens med internationellt vedertagna normer för rättsstaten, för att undantagslöst åtgärda hotet mot säkerheten från alla de militanta grupper som opererar inom Pakistan och i den omgivande regionen. Parlamentet understryker att myndigheterna inte bör understödja något som helst slag av terrorism.
4. Europaparlamentet uppmanar Pakistans regering att trygga skolornas säkerhet och se till att barn, oavsett kön, aldrig utsätts för hot och skrämsel när de går till skolan. Parlamentet anser att regeringen bör föregå med avsevärt större beslutsamhet och intensifiera sina insatser för att gripa och lagföra både militanta från TTP och andra som tar skolor som mål för våldsdåd, eftersom regeringen annars skulle förlora trovärdighet på det internationella planet.
5. Europaparlamentet påminner om att parlamentet konsekvent och under alla omständigheter motsätter sig dödsstraffet. Parlamentet beklagar att Pakistans premiärminister Nawaz Sharif beslutat att upphäva ett fyraårigt inofficiellt moratorium för dödsstraff och yrkar på att detta moratorium omedelbart ska återinföras.
6. Europaparlamentet uppmanar Pakistans regering att tillämpa lagarna mot terrorism endast på fall av terrordåd, i stället för att använda dem vid lagföringen av vanliga brottmål. Parlamentet beklagar djupt att det tillgripits militära ståndrättsförfaranden, som inte ens uppfyller minimivillkor för internationella normer angående rättsstaten, och understryker att om landet ska få fortsätta att komma i fråga för handelsförmåner GSP+, då måste det rätta sig efter vissa grundläggande normer i FN:s och ILO:s konventioner.

Torsdagen den 15 januari 2015

7. Europaparlamentet välkomnar Pakistans politiska partiers vilja att utforma en nationell plan mot terrorismen. Parlamentet framhåller att man inom kampen mot terrorism och religiös extremism måste inrikta sig på de bakomliggande orsakerna, bland annat genom att åtgärda fattigdomen, tillförsäkra religiös tolerans och trosfrihet, stärka rättsstaten och garantera att flickor och pojkar ska ha rätt till utbildning och tryggt kunna delta i utbildningen. Parlamentet efterlyser en långsiktig strategi som ska förhindra att ungdomar i Pakistan radikaliserar och åtgärda den "djupgående undervisningskris", som enligt vad Unesco fastställt råder i Pakistan, framför allt genom ökade investeringar i ett offentligfinansierat utbildningsväsen och genom att se till att religiösa skolor har de läromedel som behövs för att de ska kunna ge ungdomar en välbalanserad utbildning med plats för alla.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Pakistans regering att fortsätta rätta sig efter de nyligen ratificerade internationella avtalen om mänskliga rättigheter, bland annat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, enligt vilka myndigheterna är skyldiga att tillförsäkra rättvisa rättegångar och inte får anlita militära domstolar för rättegångar mot civilpersoner, om de allmänna domstolarna fungerar.
9. Europaparlamentet efterlyser ett förnyat internationellt åtagande för bekämpning av finansiering och sponsring av terroristnätverk.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten Federica Mogherini, Europeiska utrikestjänsten och rådet att helhjärtat gå in för att få bukt mot det hot som terrorismen innebär och ytterligare bistå Pakistans regering och folk med att fortsätta insatserna för att utrota terrorismen.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt Pakistans regering och parlament.
-

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0008

Kirgizistan: lag mot homosexuell propaganda

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om Kirgizistan: lag mot homosexuell propaganda (2015/2505(RSP))

(2016/C 300/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kirgizistan och de centralasiatiska republikerna, särskilt resolutionen av den 15 december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider ⁽¹⁾,
- med beaktande av Kirgizistans konstitution, särskilt artiklarna 16, 31, 33 och 34,
- med beaktande av de internationella förpliktelserna och instrumenten på människorättsområdet, inbegripet dem som ingår i FN:s konventioner om mänskliga rättigheter och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som garanterar de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och förbjuder diskriminering,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som garanterar yttrandefrihet, mötesfrihet, rätten till respekt för enskildas privat- och familjeliv och rätten till lika rättigheter, och förbjuder diskriminering när det gäller utövandet av dessa rättigheter,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution A/HRC/17/19 av den 17 juni 2011 och FN:s människorättsråds resolution A/HRC/27/32 av den 24 september 2014 om mänskliga rättigheter, sexuell läggning och könsidentitet,
- med beaktande av uttalandet av den 24 oktober 2014 om Kirgizistan från talespersonen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av det kirgizistanska parlamentets ställning som ”partner för demokrati” i Europarådets parlamentariska församling (Pace),
- med beaktande av Paces resolution 1984 (2014) av den 8 april 2014 om begäran om status som partner för demokrati från Republiken Kirgizistan till den parlamentariska församlingen, särskilt punkterna 15.24, 15.25 och 15.26,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kirgizistan, å andra sidan, särskilt artiklarna 2 och 92,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, vilka antogs i juni 2004 och sågs över 2008, och riktlinjerna för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer), vilka antogs av rådet den 24 juni 2013,
- med beaktande av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som antogs 1979,

⁽¹⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 91.

Torsdagen den 15 januari 2015

- med beaktande av millenieurutvecklingsmålen och agendan för perioden efter 2015,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Jämfört med övriga länder i regionen har Kirgizistan gjort stora framsteg under de senaste åren, framför allt genom att bli en parlamentarisk demokrati, intensifiera kampen mot korruption och åta sig att följa de universella människorättsnormerna.
 - B. EU har ett starkt intresse av en fredlig, demokratisk och gynnsam ekonomisk utveckling i Kirgizistan och har, särskilt genom sin Centralasienstrategi, åtagit sig att vara en partner till länderna i regionen.
 - C. Länderna i Centralasien står inför en mängd gemensamma utmaningar som fattigdom och allvarliga hot mot människors säkerhet och trygghet samt behovet av att stärka demokratin, respekten för de mänskliga rättigheterna, ett gott styre och rättsstatsprincipen.
 - D. Alla människor föds fria och lika i värde och rättigheter. Alla stater är skyldiga att förhindra våld och diskriminering, bland annat på grund av sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck.
 - E. Homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbtqi-personer) måste ha samma mänskliga rättigheter som alla andra.
 - F. Republiken Kirgizistan avkriminaliserade mäns homosexualitet 1998.
 - G. Den 15 oktober 2014 antog det kirgizistanska parlamentet vid första behandlingen lagförslag 6-11804/14, som innehåller ändringar av strafflagen, lagen om myndighetsansvar, lagen om fredliga sammankomster och massmedialagen för att förbjuda främjande av icke-traditionella sexuella förbindelser på ett öppet eller indirekt sätt och införa ett straff på upp till ett års fängelse.
 - H. Vissa medier och vissa politiska och religiösa ledare i landet försöker i allt större utsträckning att skrämma hbtqi-personer, begränsa deras rättigheter och legitimera våld mot dem.
 - I. Ett stort antal stats- och regeringschefer, FN-ledare, regerings- och parlamentsföreträdare och Europeiska unionen, inbegripet rådet, parlamentet, kommissionen och den tidigare höga representanten Catherine Ashton, har i starka ordalag fördömt liknande lagar "mot propaganda".
 - J. Diskriminering på grund av kön, sexuell läggning och könsidentitet hänger samman, och flera olika icke-statliga organisationer och FN har påpekat att orättvisorna mellan könen fortfarande är betydande och att flickor och kvinnor i Kirgizistan fortfarande utsätts för övergrepp såsom bortföranden och tvångsäktenskap, även om lagen från 1994 som förbjuder detta stärktes i januari 2013.
- 1. Europaparlamentet beklagar djupt att detta lagförslag lagts fram, liksom alla andra åtgärder som kan leda till grym, omänsklig och förnedrande behandling. Parlamentet uppmanar alla länder att omedelbart sätta stopp för kriminalisering av homosexualitet.

Torsdagen den 15 januari 2015

2. Europaparlamentet upprepar att sexuell läggning och könsidentitet är frågor som omfattas av individens rätt till personlig integritet, garanterad av internationell människorättslagstiftning, enligt vilken jämlikhet och icke-diskriminering bör beskyddas och yttrandefriheten garanteras.
3. Europaparlamentet påminner Kirgizistans parlament om dess internationella skyldigheter och om partnerskaps- och samarbetsavtalet med EU, som omfattar fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna såsom ett centralt inslag i partnerskapet, och kräver att det lagförslag om spridning av uppgifter om icke-traditionella sexuella förbindelser, som för närvarande behandlas av parlamentet, ska dras tillbaka.
4. Europaparlamentet konstaterar att lagförslaget godkändes under första behandlingen och ska genomgå en omröstning två gånger till innan det översänds till talmannen för underskrift. Parlamentet betonar att antagandet av all slags lagstiftning om s.k. icke-traditionella förbindelser ska respektera Kirgizistans skyldigheter och åtaganden på människorättsområdet.
5. Europaparlamentet uppmanar de kirgizistanska myndigheterna att offentligt bekräfta att alla människor i landet har rätt att leva utan diskriminering och våld på grund av sin sexuella läggning och könsidentitet, och att alla åtgärder som strider mot detta är olagliga och kommer att lagföras.
6. Europaparlamentet uppmanar Kirgizistans parlament att följa de rekommendationer som Europarådets parlamentära församling avger i resolution 1984 (2014) om begäran om status som partner för demokrati, särskilt rekommendationerna 15.24, 15.25 och 15.26.
7. Europaparlamentet uppmanar Kirgizistans parlament att efterleva landets konstitution, medräknat artikel 16, i vilken föreskrivs att lagar som förnekar eller avviker från de mänskliga och medborgerliga rättigheterna och friheterna inte får antas i Republiken Kirgizistan, samt artiklarna 31, 33 och 34, i vilka yttrande-, informations- och mötesfriheten bekräftas. Kirgizistans parlament uppmanas också att förkasta lagförslag 6-11804/14.
8. Europaparlamentet är djupt oroat över de negativa konsekvenserna av diskussionerna om och ett eventuellt antagande av denna lag, som ytterligare ökar stigmatiseringen och diskrimineringen av samt våldet mot hbtqi-personer. Parlamentet uppmanar politiker och religiösa ledare att avstå från retorik mot hbtqi-personer, inklusive hatpropaganda och uppvigling till hat.
9. Europaparlamentet är oroat över hur sådan lagstiftning eventuellt påverkar internationella givare, icke-statliga organisationer och humanitära organisationer som arbetar med hbtqi-frågor och förebyggande av hiv.
10. Europaparlamentet uppmanar FN:s människorättsråd att som en del av den förestående allmänna återkommande utvärderingen av Kirgizistan ta i beaktande att detta lagförslag åsidosätter principerna om jämlikhet och icke-diskriminering.
11. Europaparlamentet uppmanar de kirgizistanska myndigheterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att människorättsförsvarare utan hinder kan bedriva sitt arbete för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kirgizistan att under perioden inför det fjortonde sammanträdet inom samarbetsrådet mellan EU och Republiken Kirgizistan gå vidare med reformer som leder till öppenhet, rättsväsendets oberoende, interetnisk försoning och respekt för de mänskliga rättigheterna, eftersom dessa är nyckelfaktorer för en långsiktig, hållbar utveckling av landet.
13. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som de kirgizistanska myndigheterna gjort på människorättsområdet under perioden mellan den fjärde och femte omgången av människorättsdialogen mellan EU och Kirgizistan. Parlamentet uppmanar med kraft de kirgizistanska myndigheterna att fortsätta med framstegen på detta område.

Torsdagen den 15 januari 2015

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och Europeiska utrikestjänsten att göra det klart för de kirgizistanska myndigheterna att ett slutligt antagande av denna lag kan påverka förbindelserna med EU, i linje med artikel 92.2 i partnerskaps- och samarbetsavtalet. Dessutom uppmanar parlamentet rådet och Europeiska utrikestjänsten att ta upp denna fråga i relevanta internationella fora, t.ex. OSSE och FN.

15. Europaparlamentet uppmanar de kirgizistanska myndigheterna att se till att påståenden om tortyr och omänsklig och förnedrande behandling utreds snabbt och effektivt och att de skyldiga ställs inför rätta. Vidare vill parlamentet att alla samvetsfångar ska frigges, särskilt Azimjon Askarov, som väntar på en fullvärdig, oberoende och rättvis utredning, bland annat av hans påståenden om tortyr och misshandel.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europarådets parlamentariska församling samt till Kirgizistans parlament och president.

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0009

Europeiska ombudsmannens årsrapport för 2013

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013 (2014/2159(INI))

(2016/C 300/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013,
 - med beaktande av artikel 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 43 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av sitt beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den europeiska kodexen för god förvaltningssed, vilken antogs av Europaparlamentet i september 2001,
 - med beaktande av de principer om insyn och integritet i samband med lobbyverksamhet som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD),
 - med beaktande av sina tidigare resolutioner om Europeiska ombudsmannens verksamhet,
 - med beaktande av artikel 220.2 andra och tredje meningen i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A8-0058/2014), och av följande skäl:
- A. Årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013 överlämnades formellt till Europaparlamentets talman den 15 september 2014, och ombudsmannen, Emily O'Reilly, lade fram rapporten för utskottet för framställningar den 24 september 2014 i Bryssel.
- B. I artikel 24 i EUF-fördraget anges att "varje unionsmedborgare kan vända sig till den enligt artikel 228 tillsatta ombudsmannen".
- C. Artikel 228 i EUF-fördraget ger Europeiska ombudsmannen befogenhet att ta emot klagomål om missförhållanden i unionsinstitutionernas, unionsorganens och unionsbyråernas verksamhet, med undantag för Europeiska unionens domstol då den utövar sina domstolsfunktioner.
- D. I artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna anges att "var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer".

⁽¹⁾ EUT L 113, 4.5.1994, s. 15.

Torsdagen den 15 januari 2015

- E. I artikel 43 i stadgan anges att Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat har rätt att vända sig till Europeiska ombudsmannen vid missförhållanden i unionens institutioners, organs eller byråers verksamhet, med undantag för Europeiska unionens domstol då den utövar sina domstolsfunktioner.
- F. Denna definition begränsar inte administrativa missförhållanden till fall där den bestämmelse eller princip som överträds är rättsligt bindande. Principerna för god förvaltning går längre än lagen. Enligt den första Europeiska ombudsmannen föreligger administrativa missförhållanden "när ett offentligt organ underlåter att agera i enlighet med en regel eller princip som är bindande för det." Därigenom krävs av unionens institutioner, organ och byråer inte endast att de ska uppfylla sina rättsliga skyldigheter, utan även att de ska vara serviceinriktade och se till att allmänheten behandlas korrekt och kan åtnjuta sina rättigheter fullt ut.
- G. Begreppet god förvaltning bör bytas mot bättre förvaltning, och ses som en ständigt pågående förbättringsprocess.
- H. Europeiska ombudsmannens främsta prioritet är att se till att medborgarnas rättigheter respekteras till fullo och att rätten till god förvaltning motsvarar de högsta standarderna, såsom man kan förvänta sig av EU:s institutioner, organ och byråer. Ombudsmannen spelar en mycket viktig roll när det gäller att hjälpa EU-institutionerna att bli mer öppna, effektiva och "medborgarvänliga", så att allmänheten får ökat förtroende för unionen.
- I. Vid plenarsammanträdet den 3 juli 2013 valde Europaparlamentet Emily O'Reilly till Europeisk ombudsman, och hon svor sin ed den 30 september 2013.
- J. Under 2013 vände sig 23 245 medborgare till ombudsmannens tjänster för att få hjälp. Av dessa hjälptes 19 418 via den interaktiva vägledningen på ombudsmannens webbplats, medan 1 407 förfrågningar gällde önskemål om information. 2 420 förfrågningar registrerades som klagomål (2 442 under 2012) och i 2 354 fall vidtog ombudsmannen åtgärder avseende klagomål som mottagits under 2013.
- K. Det är viktigt att betona att ombudsmannen bör ge mer detaljerad information om klagomålenas olika typer av format, så att man kan göra jämförelser för olika år mellan klagomål som inkommit i elektroniskt format via ombudsmannens interaktiva webbsida och klagomål som mottagits på andra sätt än via internet.
- L. Ombudsmannen inledde 350 undersökningar (465 under 2012), av vilka 341 inleddes på grundval av klagomål och 9 var undersökningar på eget initiativ.
- M. Ombudsmannen avslutade 461 undersökningar (390 under 2012), av vilka 441 var klagomålsbaserade och 20 var undersökningar på eget initiativ. Av de avslutade undersökningarna grundades 340 (77,1 %) på klagomål från enskilda personer och 101 (22,9 %) från företag, föreningar eller andra juridiska personer.
- N. De undersökningar som avslutades 2013 gällde följande: förfrågningar om information och tillgång till handlingar (25,6 %), kommissionen som fördragets väktare (19,1 %), institutionella och politiska frågor (17,6 %), förvaltning och EU:s tjänsteföreskrifter (16,5 %), uttagningsprov och urvalsförfaranden (14,8 %), tilldelning av kontrakt eller bidrag (9,5 %) och genomförande av kontrakt (7,4 %).
- O. När det gäller de undersökningar som inleddes av ombudsmannen 2013 var de viktigaste frågorna följande: öppenhet och insyn inom EU-institutionerna, etiska frågor, medborgarnas delaktighet i EU:s beslutsfattande, EU-finansierade projekt och program, grundläggande rättigheter och serviceanda.

Torsdagen den 15 januari 2015

- P. De vanligaste frågorna när det gäller öppenhet handlar om att institutionerna nekar tillgång till handlingar eller till information, att sammanträden hålls inom stängda dörrar och att de som ingår i EU:s expertgrupper utses utan insyn. Allmänhetens tillgång till handlingar är en av de rättigheter som garanteras genom EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Q. Under 2013 tog ombudsmannen emot flera klagomål som hade att göra med intressekonflikter eller med "svängdörrsproblematisering" där högt uppsatta personer byter befattningar mellan offentliga och privata sektorer med nära anknytning till varandra. Ett ur etisk synvinkel exemplariskt beteende måste vara av yttersta vikt för EU:s förvaltning, och för detta har ombudsmannen utarbetat principer för offentlig förvaltning och vissa etiska riktlinjer. Flera icke-statliga organisationer menar att kommissionen inte hanterar denna i deras ögon ständigt återkommande "svängdörrsproblematisering" på ett korrekt sätt.
- R. Ombudsmannen har ett nära samarbete med olika nätverk varav det mest framträdande är Europeiska ombudsmannanätverket, som har 94 kontor i 35 europeiska länder. Klagomål som faller utanför ombudsmannens behörighetsområde hänvisas till den medlem i nätverket som är bäst lämpad att ta hand om ärendet. 52,5 % av de mottagna klagomålen hänvisades till andra medlemmar i nätverket.
- S. Parlamentets utskott för framställningar är fullvärdig medlem i Europeiska ombudsmannanätverket. Under 2013 översände ombudsmannen 51 klagomål till detta utskott. 178 fall hänvisades till kommissionen och 503 till andra institutioner och organ.
- T. Ombudsmannen samarbetar även med andra internationella organisationer, såsom FN. Ombudsmannen, Europaparlamentet, kommissionen, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska handikappforumet utgör tillsammans EU:s ramverk för tillämpning av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Detta ramverk har i uppgift att skydda, främja och övervaka genomförandet av konventionen på EU-institutionsnivå.
- U. Årsrapporten för 2013 innehåller inte några exakta siffror om hur stor procentandel som ingick respektive inte ingick i ombudsmannens behörighetsområde. Det är mycket viktigt att det i framtiden finns konkreta sifferuppgifter i alla årsrapporter, så att man kan göra jämförelser mellan olika år och enkelt se trender och tendenser vad gäller klagomålen tillåtlighet. Enligt rapporten ingår 68 av 100 typiska klagomål inte i ombudsmannens behörighetsområde. De vidarebefordras antingen till nationella eller regionala ombudsmän eller till parlamentets utskott för framställningar, eller också hänvisas de till andra organ som hanterar klagomål, till exempel Europeiska kommissionen, problemlösningsnätverket för den inre marknaden (Solvit), Ditt Europa – Rådgivning eller de europeiska konsumentcentrumen. Det behövs uppföljning och information om vilka klagomål som vidarebefordrats till andra institutioner eller organ, för att se till att medborgarnas ärenden hanteras opartiskt, rättvist och inom rimliga tidsramar.
- V. Av 100 typiska klagomål ingår endast 32 stycken i ombudsmannens behörighetsområde. 17 av dem leder inte till någon undersökning (9 förklaras otillåtliga och 8 är tillåtliga men anses inte innehålla tillräckliga skäl för att en undersökning ska inledas). Av 100 mottagna typiska klagomål leder 15 till en undersökning. 4 av klagomålen får sin lösning under utredningen, 4 leder till att inga administrativa missförhållanden konstateras, 1 leder till att administrativa missförhållanden konstateras och 6 anses inte innehålla skäl för vidare utredning.
- W. 80 % (40 fall) av de utredningar där administrativa missförhållanden ansågs föreligga avslutades med att kritiska anmärkningar riktades till den berörda institutionen. 18 % (9 fall) avslutades med förslag till rekommendationer, som institutionen accepterade i sin helhet eller till viss del. I ett fall (2 %) utarbetade ombudsmannen en särskild rapport: *Special Report of the European Ombudsman in own-initiative inquiry OI/5/2012/BEH-MHZ concerning Frontex*. I genomsnitt ger ombudsmannen ut en särskild rapport per år.

Torsdagen den 15 januari 2015

- X. Den särskilda rapport som lämnades till Europaparlamentet var resultatet av en omfattande undersökning på eget initiativ avseende Frontex skyldigheter i förhållande till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och den motiverades främst av byråns svar på ombudsmannens särskilda rekommendationer om att man borde åtgärda avsaknaden av en överklagandemekanism för asylsökande.
- Y. En särskild rapport är ombudsmannens sista möjliga åtgärd i behandlingen av administrativa missförhållanden inom EU:s institutioner, organ eller byråer. Ombudsmannen bör ytterligare utforska sina politiska befogenheter och utveckla nya instrument och mekanismer för sitt arbete.
- Z. År 2012 efterlevdes ombudsmannens förslag till 80 %. För kommissionen, som är föremål för den största delen av ombudsmannens utredningar, låg efterlevnaden på 84 %. Varje år publicerar ombudsmannen en omfattande redovisning av hur EU-institutionerna reagerat på ombudsmannens förslag om hur EU-förvaltningen kan förbättras. Att nivån avseende icke-efterlevnaden av ombudsmannens förslag ligger på 20 % är ett allvarligt hot som kan leda till att allmänhetens förtroende för EU-institutionernas effektivitet minskar ytterligare.
- AA. Europeiska kommissionen är den institution som är föremål för de flesta av de klagomål som ombudsmannen får in. En av de undersökningar som avslutades 2013 gällde handlingar avseende bestämmelsen om Förenade kungarikets undantag från EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.
- AB. I genomsnitt varade utredningarna 13 månader i de fall som avslutades av ombudsmannen under 2013. 22 % av fallen avslutades inom 3 månader, 37 % inom 3–12 månader, 14 % inom 12–18 månader, och 27 % efter mer än 18 månader.
- AC. Ombudsmannens budget 2013 var EUR 9 731 371. Ombudsmannens tjänsteförteckning består av 67 tjänster. Att man upprätthåller tillräckliga budget- och personalresurser är grundläggande för att säkerställa att ombudsmannens tjänster kan fungera effektivt och snabbt kan reagera på medborgarnas klagomål.
- AD. Emily O'Reilly är den första kvinna som valts till befattningen som Europeisk ombudsman.
1. Europaparlamentet godkänner Europeiska ombudsmannens årsrapport för 2013 och gratulerar Emily O'Reilly till hennes första årsrapport som ombudsman. Parlamentet välkomnar även hennes inställning när det gäller att bibehålla positiva arbetsrelationer och samarbete med parlamentet, särskilt med utskottet för framställningar. Parlamentet är medvetet om att 2013 var ett övergångsår och att en stor del av årsrapporten täcker det arbete som den tidigare ombudsmannen Nikiforos Diamandouros utfört, och parlamentet tackar honom för hans insatser.
2. Europaparlamentet åtar sig att återinföra sin praxis att bjuda in ombudsmannen omedelbart efter det att han eller hon har valts.
3. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd till det mål som den nya ombudsmannen sagt sig vilja uppnå, nämligen att hjälpa till att förstärka ansvarstagandet och öppenheten inom strukturer och institutioner på EU-nivå, för att främja en god förvaltning för EU:s medborgare och invånare, och att förbättra demokratin kvaliteten i Europeiska unionen. Parlamentet upprepar att ombudsmannen har en avgörande roll när det gäller att ta itu med medborgarnas problem och hjälpa till att överbygga klyftan mellan dem och EU-institutionerna.
4. Europaparlamentet lyfter fram de sociala mediernas betydelse som kommunikationskanal, och uppmuntrar ombudsmannens kontor att i större utsträckning använda dessa medier för att göra allmänheten mer medveten om ombudsmannens verksamhet och främja unionsmedborgarnas rättigheter. Parlamentet påpekar dock att ytterligare digitalisering av ombudsmannens tjänster inte får leda till att vissa medborgare som inte har tillgång till eller förmåga att använda internet stängs ute. Ombudsmannen uppmanas att särskilt uppmärksamma behoven hos dessa medborgare, så att alla unionsmedborgare garanteras lika tillgång och därmed kan använda ombudsmannens tjänster fullt ut.

Torsdagen den 15 januari 2015

5. Europaparlamentet noterar att ombudsmannens årsrapport för 2013 har moderniserats, och att det förutom den traditionella tryckta pappersversionen även finns en nedladdningsbar interaktiv version som e-bok. Parlamentet noterar även att rapporten har delats i två delar. Den ena är en lättläst referenstext som visar de viktigaste faktauppgifterna och siffrorna avseende ombudsmannens arbete 2013, och den andra delen innehåller en djupgående genomgång av de viktigaste fall som ombudsmannen undersökt under 2013 ⁽¹⁾.

6. Europaparlamentet välkomnar ombudsmannens nya strategi, som har utformats för att spegla hennes önskan att göra sin institution så lättillgänglig och användarvänlig som möjligt. De som är intresserade uppmanas att läsa delen med djupgående uppgifter om utredningarna, vars titel är God förvaltning i praktiken: "Europeiska ombudsmannens beslut under 2013", och att ta till sig ombudsmannens anmärkningar och rekommendationer.

7. Europaparlamentet noterar att den medlemsstat med störst antal klagomål 2013 var Spanien (416), följt av Tyskland (269), Polen (248) och Belgien (153). När det gäller inledda undersökningar per medlemsstat noterar parlamentet att Belgien ligger i täten (53), följt av Tyskland (40), Italien (39) och Spanien (34).

8. Europaparlamentet noterar att insynsrelaterade frågor än en gång toppade ombudsmannens förteckning över avslutade undersökningar (64,3 %), vilket är en ökning jämfört med 2012 (52,7 %). Parlamentet noterar att de andra huvudämnena i klagomålen var etiska frågor, medborgarnas delaktighet i EU:s beslutsfattande, EU-finansierade projekt, grundläggande rättigheter och serviceanda.

9. Europaparlamentet anser att insyn, öppenhet, tillgång till information, respekt för medborgarnas rättigheter och stränga etiska normer är en förutsättning för att skapa och upprätthålla medborgarnas och invånarnas förtroende för europeisk offentlig förvaltning. Parlamentet framhåller att förtroende mellan medborgarna och institutionerna är av största betydelse i dagens besvärliga ekonomiska situation. Parlamentet håller med ombudsmannen om att insyn och öppenhet är grundbultar i en verklig demokrati, och gör det möjligt att övervaka offentliga myndigheters verksamhet, utvärdera deras resultat och ställa dem till svars. Parlamentet håller även med om att öppenhet och allmänhetens tillgång till handlingar utgör en grundläggande del av systemet för institutionell kontroll och balans. Medborgarna har rätt till privatliv och till skydd av sina personuppgifter.

10. Europaparlamentet noterar att rekommendationer och kritiska anmärkningar inte är rättsligt bindande, men anser att EU-institutionerna ändå kan använda dem som en möjlighet att lösa problem, lära en läxa för framtiden och undvika upprepning av liknande fall av administrativa missförhållanden. Parlamentet uppmanar med kraft alla unionens institutioner, organ och byråer att samarbeta fullt ut med ombudsmannen och se till att hennes rekommendationer efterlevs till fullo, samt även på bästa sätt använda sig av hennes kritiska anmärkningar. Parlamentet påminner om att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i artikel 41 fastställer rätten till god förvaltning som en av unionsmedborgarskapets grundläggande rättigheter.

11. Europaparlamentet noterar att en stor majoritet av de undersökningar som ombudsmannen genomfört det senaste året (64,3 %) gällde Europeiska kommissionen. Parlamentet konstaterar att kommissionen är den institution vars beslut oftast har direkta konsekvenser för medborgare, civilsamhällesorganisationer och näringsliv, och förstår därför att den är föremål för de flesta av allmänhetens klagomål. Parlamentet noterar dock med oro att andelen klagomål som gäller kommissionen har ökat jämfört med 2012 då procentandelen var 52,7 %. Parlamentet uppmanar ombudsmannen att undersöka orsakerna till denna ökning, i syfte att bidra till att förbättra kommissionens förvaltning och därigenom öka EU-institutionernas trovärdighet som helhet. Den nya kommissionen uppmanas att snabbt vidta åtgärder för att förbättra resultatet genom att få antalet klagomål mot kommissionen att minska. Parlamentet anser att kommissionens involvering i enheter utan insyn, såsom trojkan, inte tenderar att främja öppenheten och ansvarstagandet inom EU, och inte heller respekterar den subsidiaritetsprincipen.

12. Europaparlamentet noterar med oro att procentandelen klagomål gentemot EU:s byråer nästan har fördubblats, från 12,5 % 2012 till 24 % 2013. Parlamentet föreslår att ombudsmannen ska ange huruvida denna ökning är ett resultat av att allmänheten nu är mer medveten om hur det går till att lämna in klagomål, eller om ökningen beror på andra faktorer, såsom att EU-byråer kanske inte efterlever ombudsmannens rekommendationer från tidigare år. Ombudsmannen uppmanas att hålla ett öga på utvecklingen i byråerna och att rapportera om den i god tid. Parlamentet stöder ombudsmannens planer på att försöka nå ut till de olika byråerna för att betona vikten av god förvaltning, god klagomålshantering och serviceanda.

⁽¹⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/sv/activities/annualreports.faces>

Torsdagen den 15 januari 2015

13. Europaparlamentet noterar med glädje att procentandelen klagomål avseende Europeiska rekryteringsbyrån (Eps) mer än halverats under 2013, från 16,8 % 2012 till 7,1 % 2013. Det är även positivt att procentandelen klagomål gentemot Europaparlamentet har minskat från 5,2 % 2012 till 4,3 % 2013. Parlamentet ger sitt erkännande åt ombudsmannens och Epsos eget arbete med att försöka minska antalet klagomål mot rekryteringsbyrån.

14. Europaparlamentet noterar att ombudsmannen 2013 gav ut en ny version av den europeiska kodexen för god förvaltningssed. Samtliga institutioner uppmanas att respektera och efterleva denna kodex fullt ut. Den nya kommissionen uppmanas att anta gemensamma bindande bestämmelser och principer om administrativa förfaranden inom EU:s förvaltning och framför allt att lägga fram ett förslag till förordning för detta. Parlamentet påminner om att det i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna anges att "var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner och organ".

15. Europaparlamentet uppmanar EU:s samtliga institutioner, organ och byråer att förbättra sina resultat genom att utöka sina åtaganden vad gäller god förvaltning och principerna om att ge god service till medborgarna. De uppmanas hjälpa ombudsmannen genom att snabbt reagera på hennes undersökningar och ha ett närmare samarbete med henne för att förkorta undersökningstiderna. Parlamentet stöder ombudsmannen i hennes ansträngningar för att ytterligare snabba på undersökningarna och förkorta de nuvarande tidsramarna för klagomålshantering, så att man i rätt tid och på rätt sätt kan stå till tjänst för medborgare som utövar sina rättigheter.

16. Europaparlamentet noterar att den totala efterlevnaden av ombudsmannens rekommendationer låg på 80 % 2012, vilket var lite sämre än 2011 års 82 %. Parlamentet stöder ombudsmannen i hennes strävan att förbättra efterlevnadssiffrorna. Särskilt kommissionen uppmanas eftertryckligen att göra allt den kan för att förbättra sin efterlevnadsgrad. Parlamentet är bekymrat över att nivån när det gäller icke-efterlevnad ligger på 20 %, och uppmanar med kraft EU:s institutioner, organ och byråer att inom en rimlig tidsperiod svara och reagera på ombudsmannens kritiska anmärkningar, och göra alla nödvändiga ansträngningar för att förbättra sin uppföljningsnivå genom att snabbt genomföra ombudsmannens rekommendationer och kritiska anmärkningar. Parlamentet ser fram emot den specifika information som kommer att ges i ombudsmannens kommande årsrapport om efterlevnaden under 2013.

17. Europaparlamentet noterar att ombudsmannen fann administrativa missförhållanden i 10,8 % av de undersökningar som avslutades under 2013, och att kritiska anmärkningar i 80 % av dessa fall riktades mot den berörda institutionen. I 18 % av fallen med administrativa missförhållanden godtog ombudsmannens förslag till rekommendation helt eller delvis av institutionen.

18. Europaparlamentet noterar att ombudsmannen lade fram en särskild rapport för parlamentet, som handlade om avsaknaden av en mekanism inom Frontex (byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser) för att hantera klagomål om att dess arbete orsakar brott mot de grundläggande rättigheterna. Denna särskilda rapport kommer säkert att bli föremål för ett betänkande som utarbetas av utskottet för framställningar i samarbete med utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor.

19. Europaparlamentet uppmuntrar ombudsmannen att fördjupa sina förbindelser och sitt samarbete med olika nätverk, särskilt Europeiska ombudsmannanätverket och ramverket för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. I utskottet för framställningars årsrapport för 2012 framförde parlamentet önskemål om att få bygga upp ett nätverk för framställningsutskott i medlemsstaterna, som skulle kunna fungera som ett komplement till Europeiska ombudsmannanätverket.

20. Europaparlamentet påminner om att dess utskott för framställningar är fullvärdig medlem av båda ovannämnda nätverk och konstaterar att ombudsmannen under 2013 översände 51 klagomål till detta utskott. Med tanke på det parallella och ibland kompletterande arbete som utskottet för framställningar utför för att se till att EU-lagstiftningen genomförs korrekt på alla nivåer i förvaltningen, anser parlamentet att detta utskott borde ges ökade resurser, i analogi med de resurser som beviljas ombudsmannen.

Torsdagen den 15 januari 2015

21. Europaparlamentet noterar ombudsmannens nya strategi för åren fram till 2019, som omfattar tre huvudpelare vars områden anges med begreppen inverkan, relevans och synlighet. Parlamentet uppfattar strategin som att ombudsmannen vill öka sin inverkan genom strategiska undersökningar av systemproblem, förstärka sin roll genom att bidra till EU:s centrala diskussionsfrågor och öka sin synlighet genom att försöka nå ut bättre till berörda parter och skapa uppmärksamhet kring viktiga fall.
22. Europaparlamentet uppmanar ombudsmannen att fortsätta sina ansträngningar för att förbättra kommunikationskanalerna och bygga vidare på det arbete som utfördes inom ramen för Europaåret för medborgarna 2013, samt förbättra tillhandahållandet av information till unionsmedborgarna så att de har korrekt kunskap om ombudsmannens tjänster och ansvarsområden.
23. Europaparlamentet upprepar betydelsen av EU:s medborgarinitiativ som ett nytt verktyg för att göra det möjligt för allmänheten att medverka direkt i beslutsprocessen när EU-lagstiftningen håller på att utarbetas.
24. Europaparlamentet välkomnar ett antal viktiga undersökningar som ombudsmannen inlett, såsom undersökningarna gällande avsaknaden av insyn i förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, visseblåsares larm om missförhållanden inom EU:s institutioner, bristande insyn i kommissionens expertgrupper, svängdörrsproblematik och intressekonflikter, grundläggande rättigheter inom sammanhållningspolitiken och EU:s medborgarinitiativ. Parlamentet ser fram emot att få ta del av vad dessa undersökningar leder fram till.
25. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut att offentliggöra EU:s förhandlingsdirektiv för de pågående förhandlingarna mellan EU och USA om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar. Parlamentet välkomnar även kommissionens beslut om att offentliggöra fler av EU:s förhandlingstexter, och att tillåta större åtkomst till andra handlingar i samband med förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar. Parlamentet anser att det faktum att man noggrant övervakat insynen och öppenheten i förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar har stärkt ombudsmannens roll som "väktare av öppenheten inom EU". Parlamentet stöder ombudsmannens uppmaning om att EU-institutionerna bör anta en öppenhetsstrategi och en informationskampanj om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, och åtar sig att följa upp resultaten av samråden om öppenheten i samband med det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, bland annat med tanke på den potentiella inverkan som det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar och andra handelsförhandlingar kan komma att ha på unionsmedborgarnas liv.
26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och betänkandet från utskottet för framställningar till rådet, kommissionen och Europeiska ombudsmannen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament och till medlemsstaternas ombudsmän eller motsvarande behöriga organ.
-

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0010

Situationen i Libyen

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om situationen i Libyen (2014/3018(RSP))

(2016/C 300/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Libyen, särskilt resolutionerna av den 15 september 2011 ⁽¹⁾, 22 november 2012 ⁽²⁾ och 18 september 2014 ⁽³⁾,
- med beaktande av de senaste uttalandena om Libyen från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, inbegripet uttalandena av den 16 och 30 december 2014 och 10 januari 2015,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 15 augusti och 30 augusti 2014, 20 oktober 2014, 17 och 18 november 2014 samt 15 december 2014,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet om Libyen av den 11 januari 2015 från regeringarna i Frankrike, Förenade kungariket, Förenta staterna, Italien, Spanien och Tyskland,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970, 1973 (2011) och 2174 av den 27 augusti 2014,
- med beaktande av rapporten om FN:s stöduppdrag i Libyen (Unsmil) av den 4 september 2014, uppdaterad den 27 december 2014, *Overview of violations of international human rights and humanitarian law during the ongoing violence in Libya*,
- med beaktande av Genèvekonventionerna från 1949 och tilläggsprotokollen till dem från 1977 samt av den skyldighet som parter i väpnade konflikter har att under alla omständigheter respektera och garantera respekten för internationell humanitär rätt,
- med beaktande av rådets beslut 2013/233/Gusp av den 22 maj 2013 om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen),
- med beaktande av paketet för den europeiska grannskapspolitiken rörande Libyen, vilket antogs i september 2014,
- med beaktande av Saheltoppmötet i Mauretanien den 19 december 2014, i vilket ledare från Mauretanien, Mali, Niger, Tchad och Burkina Faso deltog,
- med beaktande av det gemensamma pressmeddelandet av den 22 september 2014 från 13 länder ⁽⁴⁾, med en utfästelse om en politik för icke-inblandning i Libyens angelägenheter,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 114.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0465.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0028.

⁽⁴⁾ Algeriet, Egypten, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Förenade konungariket, Förenta staterna, Italien, Qatar, Saudiarabien, Spanien, Tunisien, Turkiet och Tyskland, samt EU och FN.

Torsdagen den 15 januari 2015

- A. I februari 2011 gav sig libyerna ut på gatorna för att kräva politiska rättigheter, men möttes av urskillningslösa tvångsåtgärder från statens sida, vilket utlöste nio månader av inbördeskrig och fick Gaddafis regim på fall.
- B. I juni 2014 höll Libyen sitt tredje fria demokratiska allmänna val för att välja ett representanthus för att ersätta den allmänna nationalkongress som valdes i juli 2012.
- C. Trots de nationella parlamentsvalen i juni 2014 har det libyska folkets strävan, som föddes ur överste Gaddafis fall, hämmats av politisk splittring och våld som nu håller på att övergå i ett fullskaligt inbördeskrig. Rivaliserande regeringar och parlament har under flera månader verkat i Tripoli och Tobruk.
- D. Libyen är alltjämt inblandat i interna politiska strider som har utvecklats till en våldsam maktkamp mellan två rivaliserande maktcentrum och en mängd konkurrerande grupperingar från nationalistiska, islamistiska, klanmässiga och regionala styrkor, med ännu fler civila som drabbas, dödsfall, massfördrivningar och en alltmer utbredd humanitär kris.
- E. Bägge sidor rapporteras ha utfört ett flertal kränkningar och brott mot internationell människorättslagstiftning och humanitär rätt. Unsmil räknar med att den senaste vågen av strider har drivit minst 400 000 libyer på flykt internt, medan ytterligare 150 000 människor, däribland många migrerande arbetstagare, har lämnat landet. Utländska hjälparbetare och diplomater, även EU- och Unsmil-personal, har evakuerats från Libyen. Det massiva inflödet av flyktingar från Libyen till grannlandet Tunisien sätter Tunisien kapacitet och egen stabilitet på hårda prov. Enligt uppskattningar finns det redan mer än en miljon libyer i Tunisien.
- F. Den 23 december 2014 konstaterade Förenta nationernas högkommissarie för mänskliga rättigheter Zeid Ra'ad al-Hussein att det urskillningslösa granatbeskjutandet mot civila i Libyen mycket väl skulle kunna leda till åtal för krigsförbrytelser.
- G. FN:s särskilde representant, Bernardino León, har aktivt försökt få till stånd medlingssamtal mellan stridande grupper och lansera en nationell dialog för en försoningsprocess och för bildandet av en nationell enhetsregering. En första förhandlingsomgång hölls i Ghadames den 29 september 2014, och den fortsatte i Tripoli den 11 oktober 2014, medan ytterligare en omgång som ursprungligen planerats till den 5 januari 2015 senarelades eftersom de två sidorna inte kunde nå en överenskommelse. Unsmil har meddelat att de libyska politiska partierna nu har gått med på att hålla en ny förhandlingsomgång i Genève, enligt uppgift den 14 januari 2015. Bägge läger har hittills inte velat eller inte kunnat gå med på en kompromiss.
- H. FN:s sändebud för Sahelområdet, Hiroute Guebre Sellassie, har varnat FN:s säkerhetsråd för att Libyenkrisen hotar att minska stabiliteten i hela regionen inom en nära framtid. Han har också uppgett att nätverk bestående av terrorister och kriminella i Libyen utvecklat närmare kontakter till Mali och norra Nigeria för att bedriva olaglig handel som bland annat vapenhandel och narkotikasmuggling.
- I. Den libyska statens enhet står på spel, och det finns en verklig risk för uppsplittring i minst tre regioner (Fezzan, Cyrenaika och Tripolitanien) om man inte når en kompromisslösning och genomgår en försoningsprocess.
- J. Den senaste tidens strider har gjort det mycket lättare för terroristgrupper såsom Isis att sprida sig och få fäste i landet. Om inga åtgärder vidtas kan detta innebära ett allvarligt hot mot säkerheten i regionen och i EU. Den östlibyska grenen av IS meddelade den 8 januari 2015 att den hade avrättat reportern Sofien Chourabi och kameramannen Nadhir Ktari.

Torsdagen den 15 januari 2015

- K. Stridsflygplan tillhörande styrkor som är lojala mot den internationellt erkända regeringen utförde den 4 januari 2015 ett bombangrepp mot en grekisk oljetanker i den militära zonen i Dernas hamn, vilket ledde till att en grekisk och en rumänsk besättningsman dödades, och att två andra skadades. Hamnen kontrolleras av islamistisk milis och har attackerats flera gånger under de senaste åren.
- L. Den 3 januari 2015 konstaterades det i ett officiellt regeringsuttalande att Islamiska statens milisgrupper hade dödat 14 soldater från den libyska armén. Regeringen uppmanade det internationella samfundet att häva vapenembargot mot landet för att man ska kunna bekämpa milisgrupperna, som betecknas som terrorister.
- M. Isis utbildar stridande i Libyen och håller på att upprätta en gren i den östra delen av landet. Den 30 december 2014 sprängde terrorister en bilbomb i Tobruk, och målet var representanthuset där sammanträde pågick. Det rapporteras att fraktioner av al-Qaida i islamiska Maghreb har inrättat logistiska knutpunkter i de sydligaste delarna av Libyen. Enligt ett officiellt regeringsuttalande avrättade Islamiska staten 14 soldater från den libyska armén den 3 januari 2015.
- N. Den 28 december 2014 ledde milisens befälhavare, general Hefatar, ett luftanfall på Misrata, som är fäste för milisgruppen "Libyens gryning", i något som betraktas som en hämnd för milisens attack den 25 december 2014 på Libyens största oljeterminal i Sidra och på Libyens armésoldater i Sirte. Tjugotvå personer dödades.
- O. I den senaste av ett ökande antal attacker mot kristna och andra religiösa minoriteter i Libyen fördes cirka 20 egyptiska koptiska kristna bort av militanta medlemmar av Ansar al-Sharia i Sirte, som är under milisens kontroll. Gripanden, bortföranden, tortyr och avrättningar av misstänkta stridande på alla sidor ökar också ständigt.
- P. Hundratals migranter och flyktingar som flyr våldet i Libyen rapporteras ha omkommit i sina försök att ta sig över Medelhavet till Europa, vilket lett till en allvarlig flyktingkris i Italien och Malta. Libyen är ett främsta avreseland för migranter som försöker ta sig till Europa.
- Q. Den 6 november 2014 ogiltigförklarade Libyens högsta domstol det allmänna parlamentsvalet i juni, genom vilket det internationellt erkända representanthuset i Tobruk hade instiftats.
- R. Representanthuset har förkastat beslutet och menar att det går utöver domstolens mandat, att det tillkommit genom påtryckningar från islamistisk milis i Tripoli och att representanthuset och regeringen kommer att fortsätta sin verksamhet.
- S. FN:s säkerhetsråds resolution 2174 (2014) tillåter reseförbud och frysning av tillgångar för personer och enheter som av kommittén anses delta i eller stödja andra handlingar som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller hindrar eller underminerar ett framgångsrikt fullbordande av landets politiska övergång.
- T. En central del av konflikten handlar om kontrollen över och förvaltningen av det nationella oljebolaget. Båda sidor i konflikten har utsett sina egna oljeministrar i ett försök att lägga beslag på oljeintäkterna. Oljeinkomsterna utgör 95 procent av den libyska statens inkomster och 65 procent av landets BNP. Libyen har de största oljereserverna i Afrika och de femte största i världen.

Torsdagen den 15 januari 2015

1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt den omfattande våldseskaleringen i Libyen. Detta våld, som framför allt riktar sig mot civila, undergräver i hög grad de framtida utsikterna till en fredlig lösning. Parlamentet ger sitt helhjärtade stöd till de FN-ledda förhandlingarna i Genève och uppmanar alla parter i konflikten att godta den frysning av de militära operationerna som föreslagits av FN:s särskilde representant, Bernardino León, för att skapa gynnsamma förutsättningar.
2. Europaparlamentet uppmanar alla parter som utför våldshandlingar att förbinda sig att iaktta en ovillkorlig vapenvila, att avstå från åtgärder som skapar ytterligare splittring och polarisering, att offentligt förklara att de inte kommer att tolerera sådana åtgärder samt villkorslöst ställa sig bakom FN:s särskilde representant i Libyen, Bernardino León, i hans ansträngningar att sammanföra de rivaliserande grupperna i en inkluderande nationell politisk dialog. Det är mycket viktigt att kvinnor och minoriteter involveras på vederbörligt sätt i denna process. Parlamentet påminner om att det inte finns någon militär lösning på den rådande konflikten.
3. Europaparlamentet upprepar sitt starka och fulla stöd för FN:s stöduppdrag i Libyen, och berömmar de outtröttliga ansträngningar som FN:s särskilde representant i Libyen, Bernardino León, gjort för att medla i denna politiska dialog. Parlamentet välkomnar att en ny politisk förhandlingsomgång är planerad att äga rum i Genève om några dagar.
4. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja dessa ansträngningar genom att omedelbart införa egna riktade sanktioner, inbegripet frysning av tillgångar och reseförbud, mot sådana ledare som är skyldiga till väpnat våld och människorättskränkningar och till att ha bojkottat förhandlingar i FN:s regi.
5. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för representanthuset i Tobruk som det enda legitima organ som uppstod efter valet i juni 2014. Parlamentet uppmanar än en gång det valda representanthuset och den officiella regeringen att utföra sina uppgifter på grundval av rättsstatliga principer och mänskliga rättigheter, i en inkluderande anda, både i landets intresse och i syfte att skydda alla libyers rättigheter, inbegripet de religiösa och etniska minoriteternas rättigheter.
6. Europaparlamentet är djupt oroat över den ökande närvaron av terroristgrupper med kopplingar till al-Qaida, milisgrupper från Islamiska staten och andra extremistiska organisationer och rörelser i Libyen. Regionen riskerar att hamna i ett destruktivt kaos liknande det som råder i Syrien och Irak. Parlamentet anser att dessa grupper utgör ett allvarligt hot mot stabiliteten och säkerheten i hela regionen, och även mot säkerheten i Europa. Parlamentet upprepar att man med alla medel och i enlighet med FN-stadgan och internationell rätt, bland annat om internationella mänskliga rättigheter och flyktingar samt humanitär rätt, måste bekämpa terrorismens hot mot den internationella freden och säkerheten.
7. Europaparlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att med vederbörlig respekt för internationell rätt fortsätta att stödja ansträngningarna för att bekämpa terrorismen och hindra den från att sprida sig ännu mer samt förhindra att nya baser etableras i Libyen.
8. Europaparlamentet betonar Libanonkonfliktens destabiliserande inverkan på andra länder i Sahelregionen och på säkerheten i Europa. Parlamentet uppmanar grannländer och regionala aktörer, särskilt Egypten, Qatar, Saudiarabien, Turkiet och Förenade Arabemiraten, att avstå från åtgärder som skulle kunna skärpa de nuvarande skiljaktigheterna och undergräva Libyens övergång till demokrati. Länderna uppmanas även att ge sitt fulla stöd till den FN-ledda Ghadamisprocessen. Parlamentet påminner om att de som aktivt ställer upp hinder för en politisk samförståndslösning bryter mot säkerhetsrådets resolutioner om Libyen och måste ta konsekvenserna av sina handlingar.
9. Europaparlamentet ställer sig positivt till de förklaringar som nyligen avgivits av Afrikanska unionen vid dess sammanträde den 3 december 2014 och av Arabförbundet den 5 januari 2015 och till deras offentliga åtagande att stödja den FN-ledda processen.

Torsdagen den 15 januari 2015

10. Europaparlamentet betonar att det behövs en gemensam, samordnad åtgärd från alla 28 medlemsstater under den höga representantens överinsyn. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att samordna medlemsstaternas insatser och att inrikta sitt stöd på uppbyggnad av statsapparaten och landets institutioner, och att tillsammans med medlemsstaterna, FN, Nato och regionala partner bidra till inrättandet av effektiva och nationellt styrda och kontrollerade säkerhetsstyrkor (arméstyrkor och polisstyrkor) som kan garantera fred och ordning i landet samt bidra till att få till stånd en vapenvila och utforma en mekanism för att övervaka den. Parlamentet betonar att EU även bör prioritera stöd till reformer av det libyska rättssystemet liksom av andra områden som är avgörande för ett demokratiskt styrelseskick.

11. Europaparlamentet påminner om EU:s starka engagemang för Libyens enhet och territoriella integritet och behovet av att förhindra spridningen av terrorism. Parlamentet påminner om FN:s säkerhetsråds resolution 2174, antagen den 27 augusti 2014, vilken breddar de befintliga internationella sanktionerna mot Libyen som nu omfattar straffrättsligt ansvar för personer som deltar i eller stöder handlingar som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller som hindrar eller undergräver ett framgångsrikt slutförande av landets politiska övergång. Parlamentet uppmanar EU att överväga ytterligare åtgärder, bl.a. restriktiva åtgärder.

12. Europaparlamentet betonar behovet av att se till att de skyldiga ställs till svars för alla kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt. Parlamentet framhåller Unsmils uttalande om att många av de kränkningar och brott som begåtts i Libyen ingår i ICC:s jurisdiktion och kräver att ICC ska beviljas de adekvata, politiska, logistiska och finansiella resurser som gör det möjligt för domstolen att utreda dessa brott. Parlamentet anser att stärkande av internationella mekanismer för ansvarsskyldighet kan avskräcka milisen från ytterligare brott och kränkningar, och vill att man överväger att inrätta en undersökningskommission i FN:s regi eller en liknande mekanism för att utreda kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt.

13. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med det libyska folket. Parlamentet anser att EU måste hjälpa det libyska folket i dess strävan att inrätta en demokratisk, stabil och välmående stat, i enlighet med de åtaganden som fastställts i den europeiska grannskapspolitiken för södra Medelhavsområdet. Parlamentet efterlyser ytterligare humanitärt, finansiellt och politiskt bistånd från EU och det internationella samfundet för att man ska kunna ta itu med den humanitära situationen i Libyen och den svåra situationen för flyktingar och internflyktingar liksom för civila som inte längre har tillgång till bastjänster.

14. Europaparlamentet uppmanar alla parter i Libyen att garantera säkerheten och friheten för kristna och andra religiösa minoritetsgrupper som drabbas av ökad diskriminering och förföljelse och befinner sig i korselden. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att säkerställa att framtida bilaterala avtal inkluderar effektiva övervakningsmekanismer för skyddet av religiösa minoriteters mänskliga rättigheter.

15. Europaparlamentet insisterar på att man bör bevara neutraliteten för centrala libyska institutioner, särskilt centralbanken, det nationella oljebolaget och den nationella placeringsfonden, som FN har bemyndigat att motta oljeintäkter från utlandet.

16. Europaparlamentet lovordar Tuniens gästfrihet gentemot cirka 1,5 miljoner libyska medborgare som flytt våldet och nu befinner sig i Tunisien. Parlamentet uppmanar EU att förse den tunisiska regeringen med finansiellt och logistiskt stöd för denna uppgift.

17. Europaparlamentet uppmanar de internationella företagen att se till att de – innan de ingår några avtal om köp av libysk olja, som tillhör det libyska folket – är säkra på att dessa transaktioner inte direkt eller indirekt finansierar de krigförande miliserna. Parlamentet uppmanar återigen de internationella företag som är verksamma i Libyen att redogöra för sina finansiella förhållanden inom energisektorn.

18. Europaparlamentet är fortfarande oroat över spridningen av vapen, ammunition och sprängämnen, liksom över vapensmugglingen, som utgör en risk för dels befolkningen, dels stabiliteten i landet och regionen.

Torsdagen den 15 januari 2015

19. Europaparlamentet uppmanar på nytt den höga representanten att se över mandatet för Europeiska unionens gränsförvaltningsuppdrag (EU BAM) i Libyen, som för närvarande avbrutits och flyttats till Tunisien, i syfte att ta hänsyn till den dramatiskt förändrade situationen i landet och tillsätta ett väl samordnat uppdrag inom gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) som ska samarbeta med FN och regionala parter om man skulle komma fram till en politisk lösning. Parlamentet framhåller att detta uppdrag bör syfta till att stödja genomförandet av en politisk överenskommelse, prioritera reform av säkerhetssektorn samt avvapning, demobilisering och återanpassning och även tillgodose andra akuta styrbehov. Parlamentet anser dessutom, med tanke på det utdragna kriget i Libyen, den ökande instabiliteten och de allvarliga hoten mot EU:s säkerhet, att GSFP-uppdraget bör vara redo att delta i en insats som har mandat från och samordnas av FN:s säkerhetsråd med syftet att stabilisera Libyen.

20. Europaparlamentet är djupt oroat över situationen för migranter, asylsökande och flyktingar i Libyen, vilkas redan prekära situation fortsätter att förvärras. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att med effektiva åtgärder bistå Italien i dess lovvärda ansträngningar att hantera de ökande migrant- och flyktingströmmarna från norra Afrika, särskilt Libyen.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Libyens regering och representanthus, FN:s generalsekreterare, Arabförbundet och Afrikanska unionen.

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0011

Situationen i Ukraina**Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om situationen i Ukraina (2014/2965(RSP))**

(2016/C 300/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om den europeiska grannskapspolitiken och om det östliga partnerskapet,
- med beaktande av de preliminära resultaten från OSSE/ODIHR om det förtida parlamentsvalet i Ukraina den 26 oktober 2014,
- med beaktande av den åttonde rapporten av den 15 december 2014 från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR) om situationen för de mänskliga rättigheterna i Ukraina och av lägesrapport nr 22 av den 26 december 2014 från kontoret för samordning av humanitära frågor (Ocha),
- med beaktande av undertecknadet av associeringsavtalet mellan EU och Ukraina den 27 juni 2014, som inbegriper ett djupgående och omfattande frihandelsavtal, samt av Europaparlaments och Verchovna Radas samtidiga undertecknande av detta avtal den 16 september 2014,
- med beaktande av Minskprotokollet av den 5 september 2014 och Minsköverenskommelsen av den 19 september 2014 om genomförandet av fredsplanen i tolv punkter,
- med beaktande av FN:s rapport av den 20 november 2014 om allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i östra Ukraina och av Human Rights Watch rapport om övergrepp på Krim,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 2 december 2014 från samordningsrådet Nato–Ukraina,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten om Ukraina den 21 mars, den 27 juni, den 16 juli, den 30 augusti och den 18 december 2014,
- med beaktande av resultatet av det första mötet i associeringsrådet mellan EU och Ukraina den 15 december 2014,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 november 2014,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Den 26 oktober 2014 höll Ukraina ett parlamentsval som avlöpte på ett effektivt, ordnat och fredligt sätt med allmän respekt för de grundläggande friheterna, trots den pågående konflikten i de östra regionerna och Rysslands olagliga annektering av Krim.

Torsdagen den 15 januari 2015

- B. Den nya regeringen, som bildats av proeuropeiska krafter, har en konstitutionell majoritet för att driva reformarbetet framåt och har redan antagit ett koalitionsavtal som lägger grunden för en genomgripande reformprocess som syftar till att främja ytterligare integration med Europa och modernisera och utveckla landet, upprätta en verklig demokrati och rättstat samt genomföra konstitutionella förändringar enligt förslagen i Porosjenkos fredsplan.
- C. De så kallade president- och parlamentsvalen i Donetsk och Luhansk den 2 november 2014 bröt mot ukrainsk lag och Minskavtalen och kan därför inte erkännas. Att dessa val hölls har haft en negativ inverkan på freds- och försoningsprocessen.
- D. Vapenvilan från den 5 september 2014 har dagligen brutits av separatisterna och de ryska styrkorna. Sedan den 9 december 2014 har antalet brott mot vapenvilan minskat kraftigt, tack vare president Porosjenkos maning till lugn. De viktigaste punkterna i avtalet av den 19 september 2014 har dock inte genomförts av de ryskstödda separatisterna. Enligt trovärdiga källor fortsätter Ryssland att stödja separatistmiliserna genom ett konstant flöde av militär utrustning, däribland stridsvagnar, sofistikerade luftvärnssystem och artilleri, och av legosoldater och reguljära ryska enheter.
- E. Den väpnade konflikten i de östra delarna av Ukraina har lett till tusentals militära och civila dödsoffer, med många fler skadade och hundratusentals människor som flytt sina hem, de flesta till Ryssland. Situationen i konfliktområdet är djupt oroväckande, både ur humanitär synvinkel och ur hälsosynpunkt.
- F. Den olagliga annekteringen av Krimhalvön var det första fallet i Europa efter andra världskriget där vapenmakt användes för att ändra gränserna och inlemma en del av ett land i ett annat. Annekteringen strider mot internationell rätt, bland annat FN-stadgan, Helsingforsöverenskommelsen och 1994 års samförståndsavtal från Budapest.
- G. Den 17 november 2014 fattade rådet (utrikes frågor) ett principbeslut om ytterligare sanktioner mot separatistledare.
- H. Det förekommer utbredda kränkningar av de mänskliga rättigheterna både i de ockuperade delarna av östra Ukraina och på Krim som särskilt drabbar krimtatarer, bland annat hotelser och en ny våg av försvinnanden.
- I. Ett närmare samarbete mellan EU och USA i politiken om Ukraina skulle vara fördelaktigt.
- J. Det ukrainska parlamentet röstade den 23 december 2014 för att överge landets alliansfria ställning.
1. Europaparlamentet uttrycker sin fulla solidaritet med Ukraina och dess folk. Parlamentet upprepar ännu en gång sitt engagemang för Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet, okränkbarheten för landets gränser samt dess val att orientera sig mot Europa.
2. Europaparlamentet fördömer de terrordåd och brott som begåtts av separatisterna och andra irreguljära styrkor i östra Ukraina.

Torsdagen den 15 januari 2015

3. Europaparlamentet välkomnar den positiva bedömningen av valet den 26 oktober 2014, trots de besvärliga säkerhetsmässiga och politiska förhållandena, och det efterföljande öppnandet av det nya Verchovna Rada. Parlamentet välkomnar det starka politiska engagemanget från president Porosjenko, premiärminister Jatsenjuk och talman Hrojsman för att samarbeta och stärka en genomgripande reformprocess. Parlamentet uppmanar kraftfullt den nya regeringen och det nya parlamentet i Ukraina att anta och genomföra de välbehövliga politiska och socioekonomiska reformerna utan dröjsmål, i syfte att bygga upp en demokratisk och blomstrande rättsstat.

4. Europaparlamentet beklagar att inte alla delar av territoriet och befolkningen i Ukraina företräds i Verchovna Rada till följd av den rådande situationen i landet. Parlamentet påminner om att Ukrainas regering och parlament måste se till att rättigheterna och behoven för de medborgare som saknar representation i statens beslutsfattande skyddas.

5. Europaparlamentet fördömer skarpt Rysslands aggressiva och expansionistiska politik, som utgör ett hot mot Ukrainas enhet och oberoende och ett potentiellt hot mot EU själv, inbegripet den olagliga annekteringen av Krim och förandet av ett hybridkrig utan krigsförklaring mot Ukraina som omfattar informationskrigföring, med inslag av it-krigföring, användning av reguljära och irreguljära styrkor, propaganda, ekonomiska påtryckningar, energiutpressning, diplomati och politisk destabilisering. Parlamentet betonar att dessa åtgärder står i strid med folkrätten och utgör en allvarlig utmaning för det europeiska säkerhetsläget. Parlamentet understryker att det inte finns någon grund för att använda militära styrkor i Europa till försvar av så kallade historiska skäl och säkerhetsskäl eller för skyddet av "landsmän som är bosatta utomlands". Parlamentet uppmanar Moskva att sluta trappa upp läget genom att omedelbart stoppa flödet av vapen, legosoldater och trupper till stöd för separatistmiliserna och att utnyttja sitt inflytande över separatisterna för att övertala dem att ansluta sig till den politiska processen.

6. Europaparlamentet uppmanar alla parter att fullt ut genomföra Minskprotokollet utan ytterligare dröjsmål och på sätt visa sitt verkliga engagemang för nedtrappning och största möjliga återhållsamhet. Parlamentet uppmanar Ryssland att tillåta internationell övervakning av den rysk-ukrainska gränsen, att använda sitt inflytande över separatisterna för att få dem att respektera vapenvilan och att arbeta konstruktivt för att genomföra Minskavtalen. Parlamentet uppmuntrar till förtroendeskapande åtgärder som stöder försöken till fred och försoning, och betonar i detta sammanhang vikten av en politisk dialog med alla parter och ett ekonomiskt program för rehabilitering av ekonomin i Donbass.

7. Europaparlamentet begär att EU:s nuvarande sanktioner upprätthålls, särskilt med avseende på det kommande rådsmötet i mars 2015, så länge som Ryssland inte till fullo respekterar och framför allt uppfyller sina skyldigheter enligt Minskavtalet. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att hitta sätt att öka solidariteten bland medlemsstaterna om krisen med Ryssland fortsätter. Parlamentet betonar behovet att anta en tydlig uppsättning riktmärken som, när de uppfylls, skulle kunna förhindra nya restriktiva åtgärder mot Ryssland eller leda till att de tidigare upphävs. Dessa riktmärken bör omfatta ett genomförande av vapenvilan, ett ovillkorligt tillbakadragande från Ukraina av alla ryska trupper och ryskstödda olagliga väpnade grupper och legosoldater, ett utbyte av samtliga fångar, däribland Nadija Savtjenko, samt ett återupprättande av Ukrainas kontroll över hela sitt territorium, inklusive Krim. Om Rysslands fortsätter att destabilisera Ukraina uppmanar parlamentet Europeiska rådet att införa ytterligare restriktiva åtgärder och utvidga deras tillämpningsområde till den kärntekniska sektorn samt begränsa möjligheten för ryska enheter att bedriva internationella finansiella transaktioner. Parlamentet bekräftar att EU måste vara berett att stödja angränsande medlemsstater, som bör åtnjuta samma säkerhet som alla medlemsstater.

8. Europaparlamentet anser att sanktionerna bör vara en del av en bredare EU-strategi gentemot Ryssland och av vice ordförandens/den höga representantens ansträngningar för att stärka dialogen. Parlamentet påminner om att det enda syftet med dessa sanktioner är att få den ryska regeringen att ändra sin nuvarande politik och på ett meningsfullt sätt bidra till en fredlig lösning på krisen i Ukraina. Parlamentet betonar att det är Rysslands egen attityd och situationen i Ukraina som avgör om EU:s restriktiva åtgärder ska vidmakthållas, förstärkas eller upphävas.

Torsdagen den 15 januari 2015

9. Europaparlamentet betonar att de politiska och diplomatiska kanalerna gentemot Ryssland måste stå öppna för att möjliggöra diplomatiska lösningar på konflikten, och stöder därför format som Genève och Normandie, om påtagliga resultat kan uppnås.

10. Europaparlamentet stöder policyn att inte erkänna Rysslands olagliga annektering av Krim, och ser i detta sammanhang positivt på de nyligen antagna ytterligare sanktionerna mot investeringar, tjänster och handel som rör Krim och Sevastopol.

11. Europaparlamentet betonar att associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet bör utgöra färdplanen för de nödvändiga reformer som snabbt måste genomföras, trots de svårt krigshärjade områdena i delar av Luhansk- och Donetsregionerna. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra allt de kan för att bistå Ukraina vid antagandet och framför allt genomförandet av dessa reformer, i syfte att bana väg för ett fullständigt genomförande av det bilaterala associeringsavtalet mellan EU och Ukraina. Parlamentet välkomnar i detta avseende inledandet av EU:s rådgivande uppdrag EUAM Ukraina. Parlamentet delar Venedigkommissionens uppfattning om att det för att en konstitutionell reform ska lyckas är avgörande att reformen förbereds på ett inkluderande sätt, så att ett brett offentligt samråd kan säkerställas.

12. Europaparlamentet efterlyser ett snabbare och mer omfattande tekniskt stöd från kommissionens "stödgrupp för Ukraina", inbegripet en kartläggning av områden där sådant stöd behövs för att hjälpa Ukraina att utarbeta och genomföra ett omfattande reformprogram och ett utsändande av rådgivare och sakkunniga från EU:s institutioner och medlemsstater. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att inrätta ett ministerium eller kontor för EU-integration och samordning av EU-stöd samt en interministeriell samordningskommitté på hög nivå som skulle ha befogenheter att på ett ändamålsenligt sätt övervaka och kontrollera framsteg med tillnärmningen till EU och reformer, och även skulle kunna förbereda och samordna genomförandet av dessa.

13. Europaparlamentet anser att det i Ukraina finns ett akut behov av ett ambitiöst program för korruptionsbekämpning som omfattar nolltolerans mot korruption. Parlamentet uppmanar det ukrainska ledarskapet att utrota den systematiska korruptionen genom ett omedelbart och verkningsfullt genomförande av den nationella strategin mot korruption, och betonar att kampen mot korruptionen måste bli en av de främsta prioriteringarna för den nya regeringen. I detta syfte ger parlamentet rådet att man inrättar en politiskt oberoende byrå för korruptionsbekämpning som har tillräckliga behörigheter och resurser för att kunna bidra väsentligt till att bygga upp välfungerande statliga institutioner. Parlamentet välkomnar Ukrainas begäran till Interpol och utfärdandet av en arresteringsorder mot f.d. president Janukovyj angående förskingring av offentliga medel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att verkställa Interpols arresteringsorder och att återvinna stulna tillgångar. Parlamentet välkomnar inrättandet av en affärsombudsman och uppmanar den ukrainska regeringen att lägga fram utkastet till lag om affärsombudsmannainstitutionen.

14. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionens råd den 16 juli 2014 upphävde vapenembargot mot Ukraina, och därmed finns det inte längre några hinder eller juridiska begränsningar för medlemsstaterna att leverera försvarsvapen till Ukraina. Parlamentet anser EU bör undersöka olika sätt att hjälpa Ukrainas regering med att förbättra sin försvarskapacitet och skyddet av landets yttre gränser, på grundval av erfarenheterna från omvandlingen av de väpnade styrkorna i de av EU:s medlemsstater som tillhörde den tidigare Warszawapakten, särskilt inom ramen för utbildningsuppdrag som redan genomförs för väpnade styrkor i andra delar av världen. Parlamentet stöder de befintliga leveranserna av icke-dödande utrustning.

15. Europaparlamentet noterar antagandet av en lag genom vilken den "alliansfria ställning" som infördes 2010 avskaffas. Parlamentet erkänner Ukrainas rätt att fritt göra sina egna val men stöder president Porosjenkos ståndpunkt att Ukraina nu akut behöver fokusera på politiska, ekonomiska och sociala reformer och att Natoanslutningen är en fråga som folket bör avgöra i en folkomröstning som omfattar hela Ukraina i ett senare skede. Parlamentet betonar att Ukrainas närmande till EU är skilt från frågan om Natoanslutning.

Torsdagen den 15 januari 2015

16. Europaparlamentet betonar vikten av ett åtagande från det internationella samfundet om att stödja ekonomisk och politisk stabilisering och reform i Ukraina. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram en stor biståndsplan för Ukraina baserat på principen "mer för mer" och villkorlighet och att öka sina insatser för att ge bistånd till Ukraina genom att bland annat anordna en givar-/investeringskonferens och samarbeta med internationella finansinstitut för att fastställa ytterligare åtgärder för Ukrainas ekonomiska och finansiella återhämtning. Parlamentet välkomnar det stödpaket på 11 miljarder euro för Ukraina som ska betalas ut under de närmaste åren, liksom kommissionens förslag att ge ytterligare 1,8 miljarder euro i medelfristiga lån.

17. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att associeringsavtalet inte utgör slutmålet för förbindelserna mellan EU och Ukraina. Vidare betonar parlamentet att Ukraina, enligt artikel 49 i EU-fördraget, precis som alla andra europeiska stater har ett europeiskt perspektiv och kan ansöka om medlemskap i Europeiska unionen, förutsatt att landet ansluter sig till Köpenhamnskriterierna och demokratins principer, respekterar grundläggande friheter, mänskliga rättigheter och minoriteternas rättigheter samt garanterar rättsstaten. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att ratificera associeringsavtalet före toppmötet i Riga.

18. Europaparlamentet framhåller vikten av energitrygghet i Ukraina och betonar behovet att reformera Ukrainas energisektor, i enlighet med landets åtaganden inom ramen för energigemenskapen. Parlamentet välkomnar överenskommelsen mellan EU, Ryssland och Ukraina om det vinterpaket som ska trygga gasleveranser från Ryssland fram till mars 2015 och gläds åt den solidaritet som EU visat, liksom de allt större mängderna gas som kommer till Ukraina genom omvända flöden från EU:s medlemsstater.

19. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att radikalt förbättra EU:s energitrygghet, energiberoende och motståndskraft mot yttre påtryckningar, liksom att minska EU:s energiberoende av Ryssland, samtidigt som man inför konkreta alternativ för att hjälpa de medlemsstater som för närvarande litar till Ryssland som enda leverantör. Parlamentet uppmanar EU att driva en verkligt gemensam extern energipolitik och att arbeta för att skapa en europeisk energionion. Parlamentet uppmuntrar till ett fullständigt genomförande av den inre gemensamma energimarknaden, inbegripet det tredje energipaketet, och vill att det pågående rättsfallet mot Gazprom fortsätter utan diskriminering.

20. Europaparlamentet betonar att prioritet måste ges åt gasledningsprojekt som diversifierar energiförsörjningen till EU, och välkomnar därmed stoppet för South Stream-projektet. Parlamentet uppmanar Europeiska energigemenskapen att utveckla ett samarbete med Ukraina, liksom med Sydkaukasien, Centralasien, Mellanöstern och Medelhavsområdet, i syfte att utveckla infrastruktur och sammankopplingar mellan EU och dess grannar i Europa, oberoende av rysk gasgeopolitik. Parlamentet erkänner att stabila gasleveranserna till Ukraina är avgörande också för att säkra medlemsstaternas energitrygghet.

21. Europaparlamentet understryker att EU, tillsammans med de ukrainska myndigheterna, måste ägna ytterligare uppmärksamhet åt den humanitära krisen i Ukraina och på Krim och ta itu med den katastrofala humanitära situationen, i synnerhet situationen för internflyktingar. Parlamentet uppmanar kommissionen och kommissionsledamoten med ansvar för humanitärt bistånd och krishantering att förbereda kraftfulla och direkta humanitära insatser som borde ha genomförts för längesedan, utan att gå via förmedlande organisationer, i form av humanitära insatser i "blå konvoj" som tydligt är märkta som kommande från EU. Kommissionen uppmanas att lägga fram en sådan handlingsplan för Europaparlamentet inom två månader. Parlamentet betonar behovet av ytterligare ekonomiskt stöd till Ukraina från EU och dess medlemsstater för att hjälpa landet att hantera den allvarliga humanitära krisen. Parlamentet påminner om WHO:s varningar att östra Ukraina står inför en akut hälsovårdskris, med sjukhus som inte fungerar fullt ut och brist på läkemedel och vacciner. Parlamentet efterlyser ett ökat och mer verkningfullt humanitärt stöd till internflyktingar, och då i synnerhet barn och äldre, och begär att Internationella rödakorskommittén ges fullständigt och obehindrat tillträde till konfliktområdena. Parlamentet välkomnar antagandet av den länge emotsedda lagen om internflyktingar, liksom beslutet att sätta in EU-experten genom EU:s civilskyddsmekanism för att ge råd åt de ukrainska myndigheterna i frågor som rör internflyktingar.

Torsdagen den 15 januari 2015

22. Europaparlamentet efterlyser ytterligare humanitärt stöd och bistånd åt konfliktdrabbade befolkningsgrupper. Parlamentet påminner om att distributionen av det humanitära biståndet till östra Ukraina måste genomföras i fullständig överensstämmelse med internationell humanitär rätt och principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende, och i nära samarbete med den ukrainska regeringen, FN och Internationella rödakorskommittén. Parlamentet uppmanar Ryssland att tillåta internationell inspektion av humanitära konvojer till Donbass för att undanröja tvivel kring deras last.

23. Europaparlamentet understryker att OSSE har en avgörande roll att spela för att lösa den ukrainska krisen på grund av organisationens erfarenhet av att hantera väpnade konflikter och kriser och det faktum att både Ryssland och Ukraina är medlemmar i organisationen. Parlamentet beklagar att OSSE:s särskilda övervakningsuppdrag fortfarande är underbemannat och därmed underpresterar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att göra ytterligare ansträngningar för att stödja OSSE:s särskilda övervakningsuppdrag i Ukraina med personal och utrustning. Parlamentet anser att EU, om de ukrainska myndigheterna så begär, bör sätta in ett övervakningsuppdrag för att bidra till en verkningsfull kontroll och övervakning av den ukrainsk-ryska gränsen.

24. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionsledamoten med ansvar för den europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar att vidta de åtgärder som står i deras makt för att underlätta en politisk lösning på krisen i Ukraina som respekteras av alla inblandade parter. Parlamentet betonar att en sådan lösning måste undvika ett scenario med en frusen konflikt i östra Ukraina och på Krim. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta fram en strategi som kombinerar en principbaserad och stark ståndpunkt när det gäller Ukrainas suveränitet och territoriella integritet samt principerna i internationell rätt med arbetet för en förhandlingslösning på krisen i östra Ukraina och på Krim. Parlamentet upprepar att enighet och sammanhållning bland EU:s medlemsstater är en förutsättning för framgång i varje EU-strategi gentemot Ryssland. I detta sammanhang uppmanas medlemsstaternas regeringar att avstå från ensidiga utspel och uttalanden och att intensifiera insatserna för att utveckla en gemensam europeisk ståndpunkt gentemot Ryssland.

25. Europaparlamentet efterlyser ett återupptagande av en verklig och inkluderande nationell dialog som kan leda till en lösning även för utbetalningen av sociala förmåner och pensioner samt den ukrainska regeringens tillhandahållande av humanitärt bistånd till befolkningen i konfliktområdet. Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse att alla allvarigare våldsincidenter, däribland Majdan, Odessa, Mariupil, Slovjansk, Ilovajsk och Rymarska, utreds opartiskt och effektivt. Parlamentet anser att det civila samhällets organisationer kan spela en viktig roll för att underlätta kontakter mellan människor och ömsesidig förståelse i Ukraina och för att främja demokratiska förändringar och respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU att öka sitt stöd till det civila samhället.

26. Europaparlamentet välkomnar den franska regeringens beslut att stoppa leveransen av de helikopterbärande hangarfartygen av klassen Mistral, och uppmanar alla medlemsstater att anta en liknande linje när det gäller export som inte omfattas av EU:s sanktionsbeslut, särskilt när det gäller vapen och produkter med dubbla användningsområden.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och kommissionsledamoten med ansvar för den europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar att utarbeta och inom två månader för parlamentet lägga fram en kommunikationsstrategi för att motverka den ryska propagandakampanj som riktas mot EU, dess östra grannländer och Ryssland själv, liksom att ta fram instrument som gör det möjligt för EU och dess medlemsstater att angripa propagandakampanjen på europeisk och nationell nivå.

28. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för den internationella utredningen av omständigheterna kring den tragiska nedskjutningen av Malaysian Airlines flyg MH17. Parlamentet upprepar sitt krav på att de ansvariga måste ställas inför rätta. Parlamentet beklagar hindren för denna process och uppmanar eftertryckligen alla parter att visa en verklig vilja till samarbete, garantera ett säkert och obehindrat tillträde till nedslagsplatsen för MH17 och ge tillgång till alla andra relevanta resurser som kan bidra till utredningen. Parlamentet uttrycker en önskan om att hållas informerat om hur denna utredning förlöper.

Torsdagen den 15 januari 2015

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaterna, Ukrainas president, regeringarna och parlamenten i länderna inom det östliga partnerskapet och i Ryska federationen, den parlamentariska församlingen Euronest samt Europarådets respektive OSSE:s parlamentariska församlingar.

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0012

Situationen i Egypten

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om situationen i Egypten (2014/3017(RSP))

(2016/C 300/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner, särskilt resolutionerna av den 6 februari 2014 om situationen i Egypten ⁽¹⁾ och av den 17 juli 2014 om yttrandefrihet och föreningsfrihet i Egypten ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om Egypten från augusti 2013 och februari 2014,
- med beaktande av Europeiska utrikestjänstens senaste uttalanden om Egypten, bland annat av den 21 september 2014 om bombningen vid det egyptiska utrikesministeriet och av den 3 december 2014 om domstolsavgöranden i Egypten,
- med beaktande av uttalandena av den 23 juni 2014 från FN:s generalsekreterare, Ban Ki-Moon, och FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, om fängelsedomarna mot ett flertal journalister och fastställandet av dödsdomarna mot ett flertal medlemmar av och anhängare till Muslimska brödraskapet; med beaktande av uttalandet av den 25 oktober 2014 från FN:s generalsekreterare, Ban Ki-Moon, om terroristattacker i Sinai,
- med beaktande av 2001 års associeringsavtal mellan EU och Egypten, som trädde i kraft 2004 och förstärktes av handlingsplanen från 2007, samt av kommissionens framstegsrapport av den 20 mars 2013 om dess genomförande; med beaktande av den europeiska grannskapspolitiken och den senaste framstegsrapporten om Egypten från mars 2014,
- med beaktande av Egyptens författning, som antogs genom en folkomröstning den 14–15 januari 2014, i synnerhet artiklarna 65, 70, 73, 75 och 155,
- med beaktande av Egyptens lag 107 av den 24 november 2013 om reglering av rätten till offentliga sammankomster, processioner och fredliga protester,
- med beaktande av presidentdekretet, lag 136 från 2014, enligt vilket alla "allmänna och viktiga anläggningar" ska underkastas militär jurisdiktion i två år,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2013 om press- och mediefrihet i världen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport från 2013 *EU:s samarbete med Egypten på området samhällsstyrning*,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0100.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0007.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0470.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0274.

Torsdagen den 15 januari 2015

- med beaktande av det slutliga uttalandet av den 22 juli 2014 från EU:s valobservatörsuppdrag vid presidentvalet i Egypten,
 - med beaktande av de tal som den egyptiske presidenten, Adb al-Fattah al-Sisi, höll den 1 januari 2015 om islamisk extremism och den 6 januari 2015 om behovet av fredliga och konstruktiva förbindelser mellan Egyptens muslimer och kristna,
 - med beaktande av EU:s riktlinjer för yttrandefrihet både online och offline, EU:s riktlinjer för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer) och EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare,
 - med beaktande av FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Egypten har anslutit sig till,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Yttrandefriheten och mötesfriheten är ofrånkomliga stöttepelare i ett demokratiskt och pluralistiskt samhälle. Press- och mediefriheten är livsviktiga för demokrati och ett öppet samhälle. Grundläggande friheter, bland dem yttrandefrihet och mötesfrihet, är förankrade i Egyptens författning från 2014.
- B. Egypten är en mångårig strategisk partner för EU med gemensamma mål för stabilitet, fred och välbefinnande i Medelhavsområdet och Mellanöstern. Egypten har ställts inför flera svåra politiska utmaningar sedan revolutionen 2011, och dess folk behöver stöd och bistånd från världssamfundet för att ta tag i landets ekonomiska, politiska och säkerhetsmässiga utmaningar.
- C. Sedan militärens maktövertagande i juni 2013 har den egyptiska regeringen bedrivit en storskalig kampanj med godtyckliga frihetsberövanden, trakasserier, skrämsel och censur mot regeringskritiker enbart för att de utövat sin rätt till mötes-, förenings- och yttrandefrihet, däribland journalister, studerande och människorättsförsvarare, samt mot politiska motståndare, däribland medlemmar av Muslimska brödrskapet. Sedan juli 2013 har enligt rapporter över 40 000 människor frihetsberövats till följd av exempellösa vågor av massarresteringar och uppskattningsvis 1 400 demonstranter dömts som ett resultat av säkerhetsstyrkornas överdrivna och godtyckliga våldsanvändning. Förenings-, mötes- och yttrandefriheten har alltsedan juli 2013 ingett särskilda farhågor. Egypten klassas som "ofritt" av Freedom House i 2014 års rapport Freedom in the World.
- D. Tusentals demonstranter och samvetsfångar har suttit frihetsberövade i Egypten sedan landets armé tog makten i juli 2013. Alltsedan al-Sisi valdes till president i maj 2014 har allt fler arresterats och godtyckligen berövats sin frihet. Den 11 juni 2014 dömdes Alaa Abdul Fattah, en framträdande aktivist som spelade en ledande roll i revolutionen 2011, samt ytterligare personer till 15 års fängelse för att ha brutit mot lag 107 från 2013 om rätten till offentliga möten, processioner och fredliga demonstrationer (lagen om protester). Andra framstående aktivister, däribland Mohamed Adel, Ahmed Douma och Ahmed Maher, men även ledande kvinnorättsförsvarare, såsom Yara Sallam och Sana Seif, sitter fortsatt frihetsberövade. Den 28 april 2014 avkunnade Kairos domstol för brådskande ärenden en dom om att ungdomsrörelsen Sjtte april skulle förbjudas.
- E. Den 10 januari 2015 dömde en egyptisk domstol i provinsen Baheira i Nildeltat den 21-årige studenten Karim al-Banna till tre års fängelse för att på Facebook ha deklarerat att han är ateist och för att ha skymfat islam.

Torsdagen den 15 januari 2015

- F. De egyptiska myndigheterna har dragit åt snaran kring yttrande- och mötesfriheten genom repressiv lagstiftning som gör det lättare för regeringen att tysta sina kritiker och slå ner protester.
- G. I parlamentets frånvaro har president al-Sisis regering antagit ett antal repressiva lagar, såsom presidentens dekretlag 136 från 2014, som innebär att all offentlig egendom är att betrakta som militära anläggningar och som fått till direkt följd att alla brott som begås på allmän egendom kan prövas i militärdomstolar, även med retroaktiv verkan. Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter, som tolkar den afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter, som Egypten har anslutit sig till, har sagt att militärdomstolar inte under några omständigheter bör ha behörighet att döma civila.
- H. FN har i sin allmänna återkommande utvärdering utfärdat 300 rekommendationer, bland annat om frigivande av alla som gripits för att ha utövat sin yttrandefrihet. Sju människorättsgrupper baserade i Egypten deltog inte i FN:s utvärdering av landets resultat av rädsla för förföljelse.
- I. Pressfriheten är fortfarande hårt trängd i Egypten, och journalister grips alltjämt utifrån grundlösa anklagelser. Under 2014 åtalades ett antal journalister anklagade för hot mot den nationella enigheten och den sociala freden, spridning av falska nyheter och samröre med Muslimska brödrskapet. Kassationsdomstolen, Egyptens högsta domstol, har slagit fast att det förekom rättegångsfel i målet mot al-Jazira-journalisterna Mohammed Fahmy, Peter Greste och Baher Mohamed. De tre journalisterna står emellertid nu inför en ny rättegång, och åtalspunkterna "nyhetsförfalskning" och "samröre med Muslimska brödrskapet" mot dem har inte dragits tillbaka. Andra journalister – Sue Turton, Dominic Kane och Rena Netjes – dömdes i sin frånvaro till tio års fängelse. De egyptiska journalisterna Mahmoud Abdel Nabi, Mahmoud Abu Zeid, Samhi Mustafa, Ahmed Gamal, Ahmed Fouad och Abdel Rahman Shaheen dömdes av den enda anledningen att de bedrivit sin lagliga verksamhet. De egyptiska medierna är extremt polariserade i fraktioner för eller emot Mursi, något som även stärker polariseringen av det egyptiska samhället.
- J. Den 2 december 2014 avkunnade en egyptisk brottmålsdomstol provisoriska dödsdomar mot 188 tilltalade i den tredje massdomen av detta slag under 2014. Massrättegångarna har i huvudsak riktat sig mot medlemmar av Muslimska brödrskapet, Egyptens största oppositionsrörelse som i december 2013 förklarades vara en terroristgrupp av myndigheterna. Dessa domar är de senaste i en lång rad av åtal och domstolsförfaranden som varit fulla av formfel och brutit mot internationell rätt. Ingen har ställts till svars för övervåldet i augusti 2013, när säkerhetsstyrkor stormade protestlägren på Rabaa al-Adawiya-torget och enligt en oberoende egyptisk undersökningskommission dömdes 607 Mursivänliga demonstranter.
- K. De flesta, men inte alla, av de dödsdomar som i mars och april 2014 avkunnades mot medlemmar av Muslimska brödrskapet och påstådda anhängare till den störtade president Mursi har omvandlats till livstids fängelse.
- L. 167 ledamöter av parlamentets underhus och överhus, som valdes 2011, är för närvarande frihetsberövade.
- M. Den före presidenten Hosni Mubarak, hans tidigare inrikesminister Habib al-Adly och sex andra medhjälpare frigavs den 29 november 2014 efter att åtalet för mord och korruption hade lagts ned på grund av ett tekniskt fel. Den 13 januari 2015 upphävde Egyptens kassationsdomstol förskingringsdomarna mot ex-president Mubarak och hans två söner och beordrade en ny rättegång på grund av att rättsförfarandena inte hade följts ordentligt.

Torsdagen den 15 januari 2015

- N. De rättsliga metoder som använts på senare tid kastar allvarliga tvivel över rättssystemets oberoende och dess förmåga att säkerställa ansvarsskyldighet. Framförallt de domar som medfört dödsstraff riskerar att urholka utsikterna till stabilitet på lång sikt i Egypten.
- O. Egypten står inför betydande ekonomiska utmaningar med bland annat utländsk kapitalflykt, stigande inflation, arbetslöshet och svällande statsskuld, tillsammans med säkerhetsmässiga utmaningar förkroppsligade av det globala terrorhotet. Säkerhetssituationen i Sinai är kritisk, med hundratals soldater som dödas av jihadistgrupper verksamma i området. Den 24 oktober 2014 dog minst 33 soldater i en terroristattacker. Terrorattentat förekommer nästan dagligen i denna region. Staten har beordrat vräkning av tusentals boende i Rafah och upprättat en 500 meter bred buffertzona längs gränsen till Gaza, och sedan den 24 oktober 2014 råder undantagstillstånd på halvön. Kriminella nätverk verkar alltjämt längs rutterna för människohandel och människosmuggling både inom och till Sinai.
- P. Artikel 75 i Egyptens författning garanterar alla medborgare rätten att bilda icke-statliga föreningar och stiftelser på demokratisk grundval. Förslag till ny lagstiftning kan ytterligare begränsa verksamheten för inhemska och utländska icke-statliga organisationer, som är särskilt oroade över ett nytt lagförslag som syftar till att hindra pengar och materiel från att nå terrorister och andra väpnade grupper men som riskerar att hindra icke-statliga organisationer från att ta emot utländska medel, som många av dem är beroende av. Ett presidentdekret av den 21 september 2014 om ändring av strafflagen innebär svårartade konsekvenser, bland annat livstidsstraff, för icke-statliga organisationer som tar emot utländsk finansiering av det vagt formulerade skälet att det "skadar det nationella intresset".
- Q. President al-Sisi har hållit ett tal vid Kairos universitet om behovet av att modernisera och reformera det islamiska tänkandet.
- R. Rapporter från icke-statliga kvinnorrättsorganisationer gör gällande att våldet mot kvinnor är på väg att förvärras trots att det antagits en ny lag om sexuella trakasserier, vars tillämpning dock ännu inte har kunnat skönjas. Egyptiska kvinnliga aktivister befinner sig i en särskilt utsatt situation och utsätts ofta för våld, sexuella övergrepp och andra former av förnedrande behandling med i samband med sin fredliga verksamhet. Trots att det 2008 infördes en lag som kriminaliserar kvinnlig könsstympning är denna praxis fortfarande utbredd, och det har inte förekommit några framgångsrika åtal mot personer som har genomfört sådana ingrepp på flickor.
- S. De senaste månaderna har gripandena av homosexuella män trappats upp. Det har skett en serie polistillslag mot misstänkta mötesplatser för homosexuella över hela Egypten. Hbt-personer förföljs och svartlistas offentligt. Det egyptiska initiativet för individens rättigheter uppskattar att minst 150 personer har gripits de senaste 18 månaderna anklagade för sedeslöshet. Den 12 januari 2015 friade en egyptisk domstol 26 män som hade gripits en månad tidigare i samband med en razzia i ett badhus i Kairo och åtalats för "uppvigling till sedeslöshet".
- T. Det egyptiska presidentvalet 2014 ägde rum i en situation präglad av kraftiga inskränkningar av yttrandefriheten och undertryckande av alla former av avvikande åsikter och kritik, bland annat från människorättsorganisationer. Parlamentsval har officiellt utlysts till den 21 mars och 25 april 2015.
- U. Oljesektorn har historiskt sett varit den största lockelsen för utländska investerare i Egypten, och olja är den största av landets råvaruexporter. Egypten fick fria oljeleveranser från Gulfstaterna i syfte att stödja den nya regeringen. En regeringsplan är under antagande med målet att landet ska frigöra sig från energisubventioner inom loppet av fem år från juli 2014. Regeringen planerar vidare att genomföra en plan för bränsledistribution med smarta kort i april 2015 för att bringa oljesmugglingen till grannländerna under kontroll och kartlägga de exakta bränslebehoven.

Torsdagen den 15 januari 2015

- V. Egypten har mer än en gång inlett förhandlingar med IMF sedan revolutionen i januari 2011, då landet ansökte om ett lån på 4,8 miljarder amerikanska dollar, men förhandlingarna avbröts efter den 30 juni 2013. Kontakterna återupptogs och IMF-experty besökte Egypten i november 2014 för att genomföra samråd enligt artikel IV med en bedömning av landets finansiella och ekonomiska situation.
- W. Nivån på EU:s engagemang i Egypten bör vara incitamentbaserad i linje med "mer för mer"-principen i den europeiska grannskapspolitiken, och bör vara beroende av att det görs framsteg i reformeringen av demokratiska institutioner, rättsstatliga principer och mänskliga rättigheter.
- X. EU har traditionellt varit Egyptens främsta handelspartner och stod för 22,9 % av Egyptens handelsvolym 2013 samt toppade rankningen gällande både import- och exportpartner. Som ett resultat av arbetsgruppen EU–Egypten åtog sig kommissionen att tillhandahålla ytterligare ekonomiskt stöd till Egypten till ett totalt belopp på nästan 800 miljoner euro. Beloppet består av 303 miljoner euro i form av bidrag (90 miljoner från Springprogrammet, 50 miljoner som en bidragsdel ur mikrofinansstödet, och resten från investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken) och 450 miljoner euro i form av lån (makroekonomiskt stöd). EU kommer emellertid bara att tillhandahålla sitt ekonomiska stöd under förutsättning att de nödvändiga politiska och demokratiska villkoren uppfylls med en fortsatt demokratisk övergång, stärkt och fullständigt inkluderande, och med full respekt för mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter.
- Y. Den 16 juni 2014 besökte EU:s särskilde representant för mänskliga rättigheter, Stavros Lambrinidis, Kairo och höll möten med presidentledningen, Shurarådet och företrädare för civilsamhället. Diskussionerna var inriktade på förberedelserna av den nya lagen om icke-statliga organisationer, och det betonades vilken betydelse EU tillmäter civilsamhällets avgörande roll i Egypten.
1. Europaparlamentet framhåller den betydelse EU tillmäter sitt samarbete med Egypten som en viktig granne och partner. Parlamentet betonar Egyptens viktiga roll för stabiliteten i regionen. Parlamentet betonar sin solidaritet med det egyptiska folket och står fast vid sitt fortsatta stöd till Egypten i processen med att stärka landets demokratiska institutioner, respektera och försvara de mänskliga rättigheterna och främja social rättvisa och säkerhet. Parlamentet uppmanar med kraft Egyptens regering att fullgöra sina internationella åtaganden som en viktig aktör i det södra Medelhavsområdet.
2. Europaparlamentet erinrar den egyptiska regeringen om att Egyptens och dess befolknings framgångar på lång sikt beror på skyddet av universella mänskliga rättigheter och på inrättandet och förankringen av demokratiska och öppna institutioner som även verkar för att skydda medborgarnas grundläggande rättigheter. Parlamentet uppmanar därför de egyptiska myndigheterna att till fullo tillämpa principerna i internationella konventioner.
3. Europaparlamentet är mycket oroat över de pågående inskränkningarna av de grundläggande rättigheterna i Egypten, framför allt yttrande-, mötes- och föreningsfriheten, den politiska pluralismen och rättsstatsprincipen. Parlamentet kräver ett slut på alla former av våld, uppvigling, hatpropaganda, trakasserier, skrämsel och censur som drabbar politiska motståndare, demonstranter, journalister, bloggare, studenter, fackföreningsmedlemmar, kvinnorrättsaktivister, civilsamhällesaktörer och minoriteter och som statliga myndigheter, säkerhetsstyrkor, säkerhetstjänster och andra grupper i Egypten gör sig skyldiga till. Parlamentet fördömer övervåldet mot demonstranter.
4. Europaparlamentet välkomnar att Yasser Ali, den avsatte president Mursis talesman, en framträdande gestalt inom det muslimska brödraskapet har frigivits och friats från alla anklagelser. Parlamentet kräver ett skyndsamt frigivande av alla politiska fångar.

Torsdagen den 15 januari 2015

5. Europaparlamentet begär ett omedelbart och villkorslöst frigivande av alla samvetsfångar, alla som frihetsberövats på grund av att de fredligt utövat sin rätt till yttrande-, mötes- och föreningsfrihet samt de som frihetsberövats på grund av sitt påstådda medlemskap i Muslimska brödrskapet. Parlamentet uppmanar Egyptens myndigheter att säkerställa rätten till en rättvis rättegång i enlighet med internationella normer. Parlamentet uppmanar med kraft de egyptiska myndigheterna att vidta konkreta åtgärder för att se till att den nya författningens bestämmelser om grundläggande rättigheter och friheter, däribland yttrande- och mötesfriheten, tillämpas fullt ut.

6. Europaparlamentet betonar att respekt för tryck-, informations- och åsiktsfriheten (både online och offline) och politisk pluralism är grundläggande förutsättningar för demokrati. Parlamentet uppmanar Egyptens myndigheter att garantera att dessa friheter kan utövas i landet utan godtyckliga inskränkningar eller censur, och uppmanar dem även att säkerställa yttrandefriheten. Parlamentet anser att alla journalister måste tillåtas rapportera om situationen i Egypten utan att behöva frukta åtal, fängelse, hot eller inskränkningar i yttrandefriheten.

7. Europaparlamentet uppmanar med kraft Egyptens myndigheter att utan dröjsmål genomföra opartiska och oberoende utredningar av anklagelserna om övervåld, misshandel och andra människorättskränkningar – däribland sexuella övergrepp – som brottsbekämpande styrkor gjort sig skyldiga till under demonstrationer, och att straffa de ansvariga, bevilja offren gottgörelse och inrätta en oberoende mekanism för övervakning och utredning av säkerhetsstyrkornas agerande. Parlamentet uppmanar Egypten att ratificera Romstadgan och ansluta sig till Internationella brottmålsdomstolen.

8. Europaparlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att återkalla de dödsdomar som utfärdats utan hänsyn till ett korrekt förfarande som respekterar de tilltalades rättigheter och att upphäva de repressiva och författningsvidriga lagar som allvarligt inskränker grundläggande mänskliga rättigheter och friheter, särskilt presidentdekretet (lag 136) från 2014. Parlamentet uppmanar myndigheterna att ogiltigförklara alla domar mot civila som utfärdats av militärdomstolar sedan juli 2013. Parlamentet kräver ett frigivande av de 167 ledamöter av det egyptiska parlamentet som valdes 2011 och som för närvarande är frihetsberövade. Parlamentet uppmanar myndigheterna att omedelbart införa ett officiellt moratorium för avrättningar, som ett första steg mot avskaffande av dödsstraffet.

9. Europaparlamentet uppmanar Egyptens myndigheter att återkalla den lag om protester som antogs i november 2013 och inleda en verklig dialog med både organisationer från det civila samhället och juridiska experter för att anta lagstiftning om förenings- och mötesfriheterna i linje med internationella normer, samt att skydda rätten att bilda en förening enligt artikel 75 i Egyptens författning, inklusive rätten att ta emot och ge finansiering. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att se över det nya lagförslaget om icke-statliga organisationer som ministeriet för social solidaritet lagt fram. Det är mycket viktigt att det nya lagförslaget är förenligt med både Egyptens författning och alla internationella fördrag som Egypten undertecknat.

10. Europaparlamentet påminner Egyptens regering om att den ansvarar för att garantera säkerheten och tryggheten för alla medborgare oavsett deras politiska åskådning, tillhörighet eller tro. Endast genom ett verkligt pluralistiskt samhälle som respekterar mångfalden av åsikter och livsstilar kan man uppnå långsiktig stabilitet och säkerhet i Egypten. Parlamentet uppmanar därför landets myndigheter att verka för dialog och icke-våld samt ett styre som inkluderar alla.

11. Europaparlamentet välkomnar och uppmuntrar den egyptiska regeringens åtgärder till stöd för respekten för de religiösa samfundens rättigheter och friheter. Parlamentet erinrar om den bestämmelse i artikel 235 i Egyptens författning som stipulerar att det nyvalda parlamentet under sin första mandatperiod måste utfärda en lag som reglerar uppförande och renovering av kyrkor på ett sätt som garanterar fri religionsutövning för kristna. Parlamentet gläds åt att president Adb al-Fattah al-Sisi, på kopternas julafton, blev den förste president som närvarat vid en mässa i en kyrka i Kairo, och anser att detta är en viktig, symbolisk markering i ansträngningarna att skapa enighet i det egyptiska samhället.

Torsdagen den 15 januari 2015

12. Europaparlamentet lyfter fram Egyptens betydelse som internationell aktör och hoppas att landet ska fortsätta att spela en aktiv roll i inledandet av verkliga fredsförhandlingar som kan få ett slut på Israel–Palestina-konflikten samt lämna ett konstruktivt bidrag till strävandena efter stabilitet i Medelhavsregionen, i dagsläget framför allt i Libyen och Mellanöstern. Parlamentet kräver ett omedelbart och villkorslöst frigivande av alla kidnappade egyptiska medborgare som för närvarande är fast i Libyen, däribland 20 egyptiska kopter som bortfördes den 3 januari 2015. Parlamentet framhåller på nytt EU:s beredvillighet att samarbeta med Egypten som en partner i regionen för att ta tag i dessa allvarliga hot.

13. Europaparlamentet fördömer skarpt den senaste tidens terroristattacker på Sinaihalvön och alla andra terrorhandlingar mot Egypten. Parlamentet uttrycker sitt uppriktiga deltagande med offrens anhöriga. Parlamentet understryker att EU och det internationella samfundet måste inta en fast hållning och samarbeta med Egypten i dess kamp mot terrorismen. Parlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att göra allt som står i dess makt för att stoppa de kriminella nätverk som fortfarande verkar längs människohandels- och smugglingsrutterna inom och till Sinai.

14. Europaparlamentet erinrar de egyptiska myndigheterna om deras nationella och internationella rättsliga skyldigheter och uppmanar dem att prioritera skyddet och främjandet av de mänskliga rättigheterna och se till att ansvar utkrävs för kränkningar av de mänskliga rättigheterna, bland annat genom oberoende och opartisk rättskipning.

15. Europaparlamentet noterar att sjunkande oljepriser direkt kommer att leda till lägre energisubventioner, vilket är den största utmaning som regimerna efter 25 januari-revolutionen har ställts inför. Parlamentet är oroat över att denna prissänkning kan komma att få stor inverkan på många regeringsplaner, av vilka den viktigaste är insatser för att behålla en säkerhetsmarginal i utländsk valuta.

16. Europaparlamentet uppmanar med kraft Egyptens regering att fullt ut genomföra nationella strategier för att bekämpa våld mot kvinnor och avskaffa alla former av diskriminering, samt att säkerställa verkligt samråd med och medverkan av kvinnoorganisationer och andra organisationer i det civila samhället under hela processen.

17. Europaparlamentet uttrycker sin bestörtning över de allt hårdare tagen mot hbt-personer i Egypten och uppmanar eftertryckligen de egyptiska myndigheterna att upphöra med att, på grundval av lagen om sedeslöshet, kriminalisera hbt-personer som uttrycker sin sexuella läggning och ordnar sammankomster, samt att släppa alla hbt-personer som gripits och fängslats enligt denna lag.

18. Europaparlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att samarbeta fullt ut med FN:s människorättsmekanismer, bland annat genom att godkänna besök som flera särskilda rapportörer från FN begärt och att fullgöra Egyptens åtagande om att inrätta ett regionalt kontor för FN:s högkommissariat för mänskliga rättigheter.

19. Europaparlamentet upprepar, i linje med slutsatserna från EU:s valobservatörsuppdrag i samband med presidentvalet 2014, att valet inte uppfyllde tillämpliga internationella normer och inte till fullo respekterade de grundläggande rättigheter som fastställs i den nyligen antagna författningen, eftersom det framför allt förekom inskränkningar i yttrande- och mötesfriheten och bristfällig reglering av finansieringen av valkampanjer, rätten att kandidera och rätten att rösta. Parlamentet uppmanar den egyptiska regeringen att ta tag i presidentvalets bristfälligheter i samband med förberedelserna inför parlamentsvalet, som utlysts till den 21 mars och 25 april 2015.

Torsdagen den 15 januari 2015

20. Europaparlamentet efterlyser en gemensam strategi bland medlemsstaterna gentemot Egypten. Parlamentet uppmanar än en gång eftertryckligen vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att aktivt arbeta i enlighet med villkorsprincipen ("mer för mer") och att beakta Egyptens allvarliga ekonomiska problem i sina bilaterala förbindelser med och sitt ekonomiska stöd till landet. Parlamentet vill se tydliga och gemensamt överenskomna riktmärken för detta. Parlamentet bekräftar åter sitt åtagande att bistå det egyptiska folket på vägen mot demokratiska och ekonomiska reformer.

21. Europaparlamentet uppmuntrar företrädare för EU:s delegation och EU-medlemsstaternas ambassader i Kairo att närvara vid politiskt känsliga rättegångar mot egyptiska och utländska journalister, bloggare, fackföreningsmedlemmar och civilsamhällsaktivister i landet.

22. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till vice ordföranden/den höga representanten att tydligt ange vilka åtgärder som har vidtagits som svar på rådets (utrikes frågor) beslut att se över EU:s bistånd till Egypten, även med hänvisning till revisionsrättens rapport från 2013. Parlamentet begär framför allt en klarläggning av läget i fråga om (i) det planerade programmet för en reform av rättsväsendet, (ii) EU:s program för budgetstöd, (iii) programmet för förbättringar av handeln och inhemska förbättringar och (iv) Egyptens deltagande i EU:s regionala program, såsom Euromeds polis- och rättssamarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga skyddsmekanismerna i de program som finansieras genom investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken när det gäller korruptionsrisker samt ekonomiska och finansiella enheter som kontrolleras av militären.

23. Europaparlamentet efterlyser ett EU-omfattande förbud mot export till Egypten av teknik som kan användas för intrång och övervakning och således för att spionera på medborgarna och förtrycka dem. I enlighet med Wassenaar-arrangemanget efterlyser parlamentet ett förbud mot export av säkerhetsutrustning eller militärt bistånd som skulle kunna användas för att undertrycka fredliga protester eller användas mot EU:s strategiska och säkerhetsmässiga intressen.

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Arabrepubliken Egyptens president och dennes interimregering.

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0013

Fallet med de två italienska marinsoldaterna

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om fallet med de två italienska marinsoldaterna (2015/2512(RSP))

(2016/C 300/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,
 - med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess tilläggsprotokoll,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
 - med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artiklarna 9, 10 och 14,
 - med beaktande av de uttalanden som kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik gjort om fallet med de italienska marinsoldaterna Massimiliano Latorre och Salvatore Girone,
 - med beaktande av sin resolution av den 10 maj 2012 om sjöröveri ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det uttalande som talespersonen för FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon gjorde den 6 januari 2015, där de två länderna – Italien och Indien – uppmanades att försöka nå en rimlig lösning som är godtagbar för alla parter,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Natten till den 15 februari 2012 mötte det italienska handelsfartyget *Enrica Lexie*, som var på väg från Singapore till Djibouti, fisketrålaren *St Anthony* utanför Keralas kust, Indien.
- B. Sex italienska marinsoldater (*marò*) fanns ombord på *Enrica Lexie* för att skydda fartyget mot eventuella piratattacker. Av rädsla för en piratattack sköt man varningsskott mot den annalkande båten och två indiska fiskare, Valestine alias Jelastine och Ajesh Pinky, miste tragiskt nog livet.
- C. Den 19 februari 2012 bordade indisk polis fartyget, beslagtog marinsoldaternas vapen och grep de två marinsoldater som identifierats som ansvariga för beskjutningen av fiskebåten.
- D. Dessa händelser har medfört diplomatiska spänningar på grund av den rättsosäkerhet som präglar fallet med de två italienska marinsoldaterna. Tre år efter händelserna har de indiska myndigheterna fortfarande inte väckt åtal.

⁽¹⁾ EUT C 261 E, 10.9.2013, s. 34.

Torsdagen den 15 januari 2015

- E. En av soldaterna, Massimiliano Latorre, lämnade Indien för att tillbringa fyra månader hemma efter att ha drabbats av cerebral ischemi, och han behöver fortfarande läkarvård. Salvatore Girone befinner sig fortfarande på den italienska ambassaden i Indien.
- F. Båda sidor hänvisar visserligen till internationell rätt, men Italien hävdar att händelsen inträffade på internationellt vatten och att marinsoldaterna bör ställas inför rätta i Italien eller i en internationell domstol. Indien framhåller emellertid att landet kan ställa marinsoldaterna inför rätta eftersom händelsen inträffade i kustvatten som lyder under indisk jurisdiktion.
- G. Den 15 oktober 2014 gjorde unionens dåvarande höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, ett uttalande om de indiska myndigheternas agerande och uppmuntrade regeringen att nå en snabb och tillfredsställande lösning som är förenlig med den internationella havsrättskonventionen och internationell rätt.
- H. Den 16 december 2014 uttryckte unionens nya höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, sin besvikelse över bristen på medkänsla gentemot Massimiliano Latorre när han begärde att få förlänga sin vistelse i Italien för att genomgå medicinsk behandling.
- I. Den 14 januari 2015 medgav högsta domstolen i Indien en förlängning för att sergeant Latorre skulle kunna tillbringa extra tid i Italien av medicinska skäl.
- J. De två marinsoldaterna är europeiska medborgare. Den 15 februari 2012 tjänstgjorde de ombord på ett italienskt handelsfartyg som färdades utanför delstaten Keralas kust, som ett led i de internationella insatserna mot sjöröveri, för vilka EU visat stort engagemang.
1. Europaparlamentet uttrycker sin bestörtning över de två indiska yrkesfiskarnas tragiska död och framför sina kondoleanser.
 2. Europaparlamentet understryker att konsekvenserna av händelserna den 15 februari 2012 emellertid till fullo måste hanteras inom ramen för rättsstatsprincipen, med full respekt för de misstänkta människliga och juridiska rättigheter.
 3. Europaparlamentet finner det mycket oroväckande att de italienska marinsoldaterna hålls häktade utan åtal. Parlamentet framhåller att de måste tillåtas återvända hem. Det utdragna förfarandet och begränsningarna av marinsoldaternas rörelsefrihet är oacceptabla och utgör ett allvarligt brott mot deras mänskliga rättigheter.
 4. Europaparlamentet finner det beklagligt att ärendet har hanterats på detta sätt, och stöder alla berörda parter insatser för att snabbt nå en rimlig lösning som är godtagbar för alla parter, vilket ligger i såväl de indiska och italienska familjernas som de båda ländernas intresse.
 5. Mot bakgrund av Italiens – dvs. en medlemsstats – ställningstaganden, hoppas Europaparlamentet att behörighet att döma i fallet med denna incident och de händelser som är kopplade till den ges till de italienska myndigheterna och/eller till en internationell skiljedomstol.
 6. Europaparlamentet uppmuntrar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda de två italienska marinsoldaterna i syfte att nå en snabb och tillfredsställande lösning på situationen.

Torsdagen den 15 januari 2015

7. Europaparlamentet påminner kommissionen om vikten av att betona människorättssituationen i förbindelserna med Indien och därför överväga ytterligare åtgärder för att underlätta en positiv lösning på ärendet.
 8. Europaparlamentet påminner om att unionsmedborgarnas rättigheter och säkerhet i tredjeländer bör skyddas av EU:s diplomatiska representation, som bör arbeta aktivt för att försvara de grundläggande mänskliga rättigheterna för de unionsmedborgare som sitter fängslade i tredjeländer.
 9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s medlemsstater, Förenta nationernas generalsekreterare samt Indiens president och regering.
-

Torsdagen den 15 januari 2015

P8_TA(2015)0014

Europaparlamentets resolution om yttrandefrihet i Turkiet: Den senaste tidens gripanden av journalister och mediechefer samt systematiska påtryckningar på medierna**Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om yttrandefrihet i Turkiet: Den senaste tidens gripanden av journalister och mediechefer samt systematiska påtryckningar på medierna (2014/3011(RSP))**

(2016/C 300/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Turkiet,
 - med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 16 december 2014,
 - med beaktande av uttalandet av den 15 december 2014 från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter,
 - med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 14 december 2014 från vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och från kommissionsledamoten med ansvar för den europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar,
 - med beaktande av 2014 års framstegsrapport om Turkiet av den 8 oktober 2014,
 - med beaktande av kommissionens vägledande strategidokument för Turkiet (2014–2020) av den 26 augusti 2014,
 - med beaktande av 1996 års internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artikel 19,
 - med beaktande av artikel 123 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den 14 december 2014 grep turkisk polis journalister och mediechefer, däribland Ekrem Dumanlı, chefredaktör på tidningen *Zaman*, och Hidayet Karaca, direktör för tv- och radiokoncernen *Samanyolu*. I häktningsbeslutet utfärdat av en domare i Istanbul står det att de gripna varit föremål för brottsutredning för att ha bildat en organisation som "med påtryckningar, trakasserier och hot försökt tillskansa sig statlig makt" och att de hade gjort så "genom att ljuga, frånta människor deras frihet och förfälska dokument".
- B. Ett antal av de som greps i december 2014 har släppts. Den 19 december 2014 meddelade en domstol i Istanbul att Ekrem Dumanlı skulle frigges men fortsatt stå under övervakning och åläggas reseförbud i väntan på att brottsutredningen avslutas, samtidigt som Hidayet Karaca fortsatt skulle hållas häktad i väntan på avslutad brottsutredning. Den 31 december 2014 tillbakavisade en domstol i Istanbul en åklagares invändning mot att Ekrem Dumanlı och sju andra personer skulle frigges.
- C. Regeringens reaktion på anklagelserna om korruption i december 2013 väckte allvarliga tvivel beträffande rättsväsendets oberoende och opartiskhet, och visade på en växande intolerans mot politisk opposition, protester från allmänheten och kritiska medier.

Torsdagen den 15 januari 2015

- D. I Turkiet finns det redan ett stort antal journalister som sitter i fängelse eller väntar på rättegång och påtryckningarna mot medier har ökat under de senaste åren, bland annat mot ägare av och chefer för mediegrupper och på internet och i sociala medier. Hotfulla uttalanden från politiker och åtal mot kritiska journalister, kombinerat med ägarstrukturen i mediesektorn har lett till en omfattande självcensur bland medieägare och journalister samt till uppsägningar av journalister. Den turkiska regeringen åtar vanligtvis journalister med stöd av landets antiterroristlag och artiklar i strafflagen som rör terroristorganisationer.
- E. Den 6 januari 2015 greps en nederländsk journalist, Frederike Geerdink, i Diyarbakir. Han förhöordes av polis och släpptes samma dag efter ingripande från den nederländske utrikesministern som var på besök i Turkiet vid den tidpunkten, och den 7 januari 2015 greps en annan nederländsk journalist, Mehmet Ülger, då han skulle avresa från flygplatsen i Istanbul. Han förhöordes av polis och släpptes senare samma dag.
- F. Respekten för rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna, inklusive yttrandefriheten, är kärnan i EU:s värden, vilka Turkiet formellt har förbundit sig till genom sin ansökan om EU-medlemskap och förhandlingarna om detta, samt genom sitt medlemskap i Europarådet.
- G. EU och dess medlemsstater har framfört omfattande kritik mot gripandena den 14 december 2014 och har påpekat att de är "oförenliga med de europeiska värdena" och "oförenliga med mediefriheten". President Erdoğan har skarpt avvisat EU:s kritik.
1. Europaparlamentet fördömer den senaste tidens polisrazzior och fängslandet av ett antal journalister och företrädare för media i Turkiet den 14 december 2014. Parlamentet betonar att detta agerande äventyrar respekten för rättsstaten och mediefriheten, som är en grundläggande demokratisk princip.
 2. Europaparlamentet påminner om att en fri och pluralistisk press är ett grundläggande inslag i alla demokratier, liksom rättssäkerhet, oskuldspresumtion och ett oberoende rättsväsen. Parlamentet betonar därför, i samband med den senaste vågen av arresteringar, att det i samtliga fall är nödvändigt att (i) ge omfattande och öppen information om anklagelserna mot svarandena, (ii) ge svarandena full tillgång till sådan bevisning som är till deras nackdel samt fullständig rätt till försvar, och att (iii) säkerställa att målen handläggs korrekt så att det snabbt och utom rimliga tvivel kan fastställas huruvida anklagelserna är sanna. Parlamentet påminner de turkiska myndigheterna om att de måste iaktta största försiktighet i sina kontakter med medier och journalister eftersom yttrandefriheten och mediefriheten fortfarande är centrala inslag i ett välfungerande, demokratiskt och öppet samhälle.
 3. Europaparlamentet uttrycker sin oro över bakslag i de demokratiska reformerna, i synnerhet regeringens minskande tolerans för protester från allmänheten och kritiska medier. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att de gripanden som gjordes den 14 december 2014 ingår i ett sorgligt mönster av mer press på och restriktioner för medierna och mediebolagen, inklusive nätbaserade sociala medier och forum. Parlamentet konstaterar att det finns ett oproportionerligt stort antal förbud mot webbsidor i Turkiet. Parlamentet fördömer det synnerligen höga antalet journalister som för tillfället sitter häktade, vilket i praktiken utgör ett straff, och uppmanar Turkiets juridiska myndigheter att gå igenom och ta itu med dessa fall snarast möjligt.
 4. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att arbeta vidare med reformer som bör skapa tillräcklig maktbalans och fullt ut garantera frihet, inklusive tankefrihet, yttrandefrihet och mediefrihet, demokrati, jämlikhet, rättsstatsprincipen och respekt för de mänskliga rättigheterna.

Torsdagen den 15 januari 2015

5. Europaparlamentet understryker betydelsen av pressfriheten och respekten för demokratiska värderingar för EU:s utvidgningsprocess. Parlamentet betonar att flera bestämmelser i Turkiets rättsliga ram och domarkårens tolkning av dem alltför hämmar yttrandefriheten, och inte minst mediefriheten. Parlamentet erinrar om att yttrandefrihet och mediepluralism är själva kärnan i de europeiska värderingarna, och att en oberoende press är en absolut förutsättning för ett demokratiskt samhälle, eftersom den låter medborgarna delta aktivt i det kollektiva beslutsfattandet på välunderrättad grund och således stärker demokratin. Parlamentet uppmanar därför eftertryckligt den turkiska regeringen att ta itu med mediefrihet som en prioritetsfråga och tillhandahålla en lämplig rättslig ram som garanterar mångfald i linje med internationella standarder. Parlamentet kräver också att påtryckningarna och hoten mot kritiska mediekanalet och journalister upphör.
 6. Europaparlamentet konstaterar att handlingsplanen för förhindrande av kränkningar av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna inte föreskriver någon översyn av sådana bestämmelser i antiterrorlagstiftningen eller strafflagen som har använts för att inskränka yttrandefriheten. Parlamentet betonar att en reform av dessa lagar måste prioriteras.
 7. Europaparlamentet understryker, i linje med rådets slutsatser av den 16 december 2014, att instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) för perioden 2014–2020 innebär att större samstämmighet kommer att råda mellan det ekonomiska stödet och de övergripande framstegen i genomförandet av föranslutningsstrategin, inklusive full respekt för grundläggande rättigheter och friheter.
 8. Europaparlamentet efterlyser ökat stöd för de oberoende medierna med hjälp av instrumentet för stöd inför anslutningen. Parlamentet understryker vidare i detta sammanhang betydelsen av att också stödja det civila samhällets organisationer eftersom endast ett öppet och välfungerande civilt samhälle kan skapa förtroende och tillit mellan olika delar av ett levande och demokratiskt samhälle.
 9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt Turkiets regering och parlament.
-

Tisdagen den 13 januari 2015

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0001

Partnerskapsavtal om fiske mellan EU och São Tomé och Príncipe: fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet, på Europeiska unionens vägnar, om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska Republiken São Tomé och Príncipe (08585/2014 – C8-0018/2014 – 2014/0115(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 300/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08585/2014),
- med beaktande av utkastet till protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska republiken São Tomé och Príncipe (08554/2014),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43 samt artikel 218.6 andra stycket a, och 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0018/2014),
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2012 om EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2014/334/EU av den 19 maj 2014 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska republiken São Tomé och Príncipe ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet och yttrandet från budgetutskottet (A8-0061/2014).

1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.

⁽¹⁾ EUT C 72 E, 11.3.2014, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 168, 7.6.2014, s. 1.

Tisdagen den 13 januari 2015

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet protokollen och slutsatserna från de möten som hållits i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i avtalet, det fleråriga sektorsprogram som avses i artikel 3 i det nya protokollet och resultaten av de tillhörande årliga utvärderingarna liksom protokollen och slutsatserna från de möten som avses i artikel 4 i det nya protokollet. Kommissionen uppmanas också att göra det lättare för parlamentets representanter att delta som observatörer i den gemensamma kommitténs möten och att under protokollets sista giltighetsår och innan förhandlingar om att förnya avtalet inleds förelägga parlamentet och rådet en fullständig rapport om protokollets tillämpning, utan onödiga begränsningar när det gäller åtkomsten till detta dokument.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att inom ramen för deras respektive befogenheter omedelbart och fullständigt informera parlamentet i alla skeden av de förfaranden som rör protokollet och dess förnyelse, i enlighet med artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Demokratiska republiken São Tomé och Príncipe.
-

Tisdagen den 13 januari 2015

P8_TA(2015)0002

Avtal mellan EU och Seychellerna om tillträde för fiskefartyg till vatten utanför Mayottes kust ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om tillträde för fiskefartyg som för seychellisk flagg till de vatten och marina biologiska resurser utanför Mayottes kust som faller under Europeiska unionens jurisdiktion (07911/2014 – C8-0008/2014 – 2014/0079(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 300/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (07911/2014),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om tillträde för fiskefartyg som för seychellisk flagg till de vatten och marina biologiska resurser utanför Mayottes kust som faller under Europeiska unionens jurisdiktion (07953/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43 samt artikel 218.6 andra stycket a och 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0008/2014),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och artikel 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet (A8-0055/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Seychellerna.

Tisdagen den 13 januari 2015

P8_TA(2015)0003

Protokoll till Europa–Medelhavsavtalet EG/Tunisien med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning till EU ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens och dess medlemsstaters vägnar av ett protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, med anledning av Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (10641/2012 – C8-0003/2014 – 2009/0174(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 300/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (10641/2012),
 - med beaktande av utkastet till protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, med anledning av Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (10639/2012),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 217 och 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0003/2014),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0049/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Tunisien.

Tisdagen den 13 januari 2015

P8_TA(2015)0004

Medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier (10972/3/2014 – C8-0145/2014 – 2010/0208(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2016/C 300/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (10972/3/2014 – C8-0145/2014),
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 9 december 2010 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 28 januari 2011 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2010)0375),
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 10 december 2014 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 69 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0038/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC2-COD(2010)0208

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 13 januari 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv(EU) 2015/... om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2015/412.)

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 62.

⁽³⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 350.

Tisdagen den 13 januari 2015

P8_TA(2015)0005

Bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 januari 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) (COM(2014)0457 – C8-0102/2014 – 2014/0213(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 300/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0457),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0102/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet av den 15 oktober 2014 ⁽¹⁾ från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0057/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0213

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 januari 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/... om ändring av förordning (EU) nr 1343/2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EUT C 12, 15.1.2015, s. 116.

Tisdagen den 13 januari 2015

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om inrättande av Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM-avtalet) utgör en lämplig ram för multilateralt samarbete i syfte att främja utveckling, bevarande, rationell förvaltning och bästa nyttjande av levande marina resurser i Medelhavet och Svarta havet på en nivå som anses hållbar och medför en låg risk för kollaps för bestånden.
- (2) Europeiska unionen är liksom Bulgarien, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Malta, Rumänien och Slovenien avtalsslutande parter i AKFM-avtalet.
- (3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 ⁽³⁾ fastställs vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) avtalsområde. Det är den lämpliga rättsakten för införlivandet av AKFM:s rekommendationer vars innehåll ännu inte omfattas av unionsrätten. Förordning (EU) nr 1343/2011 kan ändras för att inbegripa de åtgärder som ingår i de relevanta AKFM-rekommendationerna.
- (4) Vid sina årliga möten 2011 och 2012 antog AKFM åtgärder för hållbart nyttjande av rödkorall inom sitt behörighetsområde för införlivande i unionslagstiftningen. En av åtgärderna rör användningen av fjärrstyrda undervattenfarkoster (ROV). AKFM beslutade att det efter 2014 inte längre kommer att vara tillåtet att använda ROV som på grundval av rekommendation GFCM/35/2011/2 används i områden som står under nationell jurisdiktion uteslutande för observation av och sökning efter rödkorall, **såvida inte vetenskapliga utlåtanden säger något annat. Användningen av ROV bör emellertid, i linje med rekommendationen, tillåtas för medlemsstater som ännu inte har godkänt användning av ROV för sökning och eventuellt vill göra det, på villkor att de vetenskapliga resultat som har erhållits inom ramen för förvaltningsplaner inte visar på några negativa konsekvenser för hållbart nyttjande av rödkorall. Användning av ROV för vetenskapliga experiment kan även godkännas för en begränsad period, som inte sträcker sig längre än 2015, för såväl observation som skörd.** Enligt en annan åtgärd som anges i rekommendation GFCM/36/2012/1 får fångster av rödkorall endast landas i ett begränsat antal hamnar med lämpliga hamnanläggningar och förteckningen över utsedda hamnar måste översändas till AKFM:s sekretariat. Eventuella ändringar av förteckningen över hamnar som utsetts av medlemsstaterna bör meddelas Europeiska kommissionen för vidarebefordran till AKFM:s sekretariat. [Ändr. 1]
- (5) Vid sina årliga möten 2011 och 2012 antog AKFM rekommendationerna GFCM/35/2011/3, GFCM/35/2011/4, GFCM/35/2011/5 och GFCM/36/2012/2 om åtgärder för att begränsa oavsiktliga fångster av sjöfåglar, havssköldpaddor, munksälar och valar vid fiske i AKFM:s avtalsområde, för genomförande i unionslagstiftningen. I åtgärderna ingår förbud mot att från och med den 1 januari 2015 använda bottenstående garn med monofilament eller garntrådar som är tjockare än 0,5 mm, i syfte att minska oavsiktlig fångst av valar. Ett sådant förbud ingår redan i rådets förordning (EG) nr 1967/2006 ⁽⁴⁾, som dock endast omfattar Medelhavet. Därför bör det inbegripas i denna förordning för att även tillämpas på Svarta havet.

⁽¹⁾ EUT C 12, 15.1.2015, s. 116.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 januari 2015.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

Tisdagen den 13 januari 2015

- (6) Vid sitt årliga möte 2012 antog AKFM även rekommendation GFCM/36/2012/3 om åtgärder som syftar till att inom dess behörighetsområde säkerställa en hög nivå av skydd mot fiske för hajar och rockor, i synnerhet för de arter av hajar och rockor som klassificeras som utrotningshotade enligt bilaga II till protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet⁽¹⁾ till Barcelonakonventionen⁽²⁾. Enligt en AKFM-åtgärden kommer fiske som bedrivs med trålredskap att förbjudas inom tre sjömil från kusten, förutsatt att 50 meters vattendjup inte uppnås, eller inom området för 50 meters vattendjup där ett djup av 50 meter uppnås vid ett kortare avstånd från kusten. Ett sådant förbud ingår redan i förordning (EG) nr 1967/2006, som dock endast omfattar Medelhavet. Därför bör det inbegripas i denna förordning för att även tillämpas på Svarta havet. Vissa andra åtgärder för korrekt identifiering av hajar som omfattas av den rekommendationen men som inte omfattas av rådets förordning (EG) nr 1185/2003⁽³⁾ eller annan unionslagstiftning, måste inbegripas i denna förordning så att de blir fullt införlivade i unionslagstiftningen.
- (7) Vid sitt årliga möte 2013 och 2014 antog AKFM rekommendationerna GFCM/37/2013/1 och GFCM/38/2014/1 om åtgärder rörande fisket efter små pelagiska bestånd i Adriatiska havet, vilken bör införlivas i unionslagstiftningen. Dessa åtgärder rör förvaltningen av fiskekapaciteten för små pelagiska bestånd i AKFM:s geografiska delområden 17 och 18, på grundval av den referenskapacitet som fastställts, med hjälp av den fartygsförteckning som måste meddelas AKFM:s sekretariat senast den 30 november 2013, i enlighet med punkt 22 i rekommendation GFCM/37/2013/1. Förteckningen omfattar alla fartyg utrustade med trålredskap, snörpvadar eller andra typer av stänggarn utan snörplina, som har tillstånd från den berörda medlemsstaten att fiska efter små pelagiska bestånd och som är registrerade i hamnar i de geografiska delområdena 17 och 18 eller är verksamma i det geografiska delområdet 17 och/eller i det geografiska delområdet 18 trots att de den 31 oktober 2013 var registrerade i hamnar i andra geografiska delområden. Alla förändringar som kan påverka ovannämnda förteckning bör meddelas Europeiska kommissionen så snart de uppstår för vidarebefordran till AKFM:s sekretariat. AKFM:s åtgärd omfattar även ett förbud mot att behålla ombord eller landa, som bör genomföras i unionsrätten i enlighet med artikel 15.2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁽⁴⁾.
- (8) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av vissa bestämmelser i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa bestämmelser avser följande: formatet för och överföringen av begäran om undantag från ett fastställt minimidjup för skörd av rödkorall eller från minimibasdiametern för kolonier av rödkorall, formatet för och överföringen av resultaten av vetenskapliga bedömningar av de områden som kan komma att omfattas av ett undantag för minimidjupet för skörd av rödkorall, formatet för och överföringen av data om skörd av rödkorall, information rörande oavsiktliga fångster av sjöfåglar, havsköldpaddor, munksälar, valar och hajar samt rockor, ändringar av förteckningar över hamnar utsedda för landning av rödkorallfångst, påverkan på valpopulationer från vissa fiskefartyg och ändringar som gjorts av kartor och förteckningar över geografiska områden där grottor som är hemvist för munksäl är utmärkta. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 77/585/EEG av den 25 juli 1977 om slutande av konventionen om skydd för Medelhavet mot förorening och protokollet om förebyggande av föroreningen av Medelhavet vid dumpning från fartyg och flygplan, (EGT L 240, 19.9.1977, s. 1).
⁽²⁾ Rådets beslut 1999/800/EG av den 22 oktober 1999 om att ingå protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet samt om att godkänna bilagorna till det nämnda protokollet (Barcelonakonventionen) (EGT L 322, 14.12.1999, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1185/2003 av den 26 juni 2003 om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg (EUT L 167, 4.7.2003, s. 1), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 605/2013 av den 12 juni 2013 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tisdagen den 13 januari 2015

- (9) I syfte att säkerställa att unionen fortsätter att uppfylla sina skyldigheter enligt AKFM-avtalet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de tillstånd att avvika från förbudet att skörda rödkorall på djup av mindre än 50 m och att avvika från minimibasdiametern för kolonier av rödkorall. **Medlemsstater som redan har införlivat rekommendation GFCM/35/2011/2 och utvecklat lämpliga nationella förvaltningsramar, samt redan har informerat kommissionen om detta, bör inte omfattas av undantagsförfarandet.** Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. [Ändr. 2]
- (10) Förordning (EU) nr 1343/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1343/2011

Förordning (EU) nr 1343/2011 ska ändras på följande sätt:

- (1) Följande artikel ska införas som artikel 15a:

”Artikel 15a

Användning av trålredskap och garn i fisket i Svarta havet

1. Fiske som bedrivs med trålredskap ska vara förbjudet inom tre sjömil från kusten, förutsatt att 50 meters vattendjup inte uppnås, eller inom området för 50 meters vattendjup där ett djup av 50 meter uppnås vid ett kortare avstånd från kusten.

2. Från och med den 1 januari 2015 får monofilamentets eller garntrådarnas diameter i bottenstående garn inte överstiga 0,5 mm.”

- (2) I avdelning II ska följande kapitel IV, V och VI läggas till:

”Kapitel IV

Bevarande och hållbart nyttjande av rödkorall

Artikel 16a

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 och artikel 8.1 e och g i förordning (EG) nr 1967/2006 eller eventuella strängare åtgärder som följer av rådets direktiv 92/43/EEG (*).

Artikel 16b

Minimidjup för skörd

1. Skörd av rödkorall ska vara förbjudet på djup som är mindre än 50 meter, **tills något annat stöds genom vetenskapliga undersökningar som validerats av AKFM:s vetenskapliga rådgivande kommitté (SAC).** [Ändr. 3]

Tisdagen den 13 januari 2015

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 27 med avseende på att fastställa undantag från punkt 1. Dessa delegerade akter ska omfatta regler som garanterar vetenskaplig utvärdering av de områden som omfattas av undantag. **Medlemsstater som redan har införlivat rekommendation GFCM/35/2011/2 och utvecklat lämpliga nationella förvaltningsramar, samt redan har informerat kommissionen om detta, ska inte omfattas av undantagsförfarandet i den här artikeln.** [Ändr. 4]

3. Undantag enligt punkt 2 får endast beviljas om följande villkor är uppfyllda:

- a) En lämplig nationell förvaltningsram har inrättats, inbegripet en ordning för fisketillstånd i enlighet med artikel 7 rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (**).
- b) Studier om rikligheten på och den geografisk utbredningen av kolonier av rödkorall har utförts på nationell nivå.
- c) Adekvata fredningstider och fredningsområden säkerställer att endast ett begränsat antal kolonier av rödkorall nyttjas. xxx
- d) Den berörda medlemsstaten gör en vetenskaplig utvärdering av de områden som omfattas av undantag.

4. Medlemsstater som har för avsikt att begära undantag enligt punkt 2 ska överlämna följande till kommissionen:

- a) En vetenskaplig och teknisk motivering.
- b) Förteckningen över de fiskefartyg som har tillstånd att skörda rödkorall på mindre än 50 meters djup.
- c) förteckningen över de områden där denna verksamhet är tillåten, angivna med geografiska koordinater både på land och till sjöss.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på formatet för och översändandet av de ansökningar om undantag som avses i punkt 4 och om resultatet av den vetenskapliga utvärdering som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.

6. Kommissionen ska informera AKFM:s verkställande sekreterare om de beslut som fattas i enlighet med punkt 2 och resultaten av den vetenskapliga utvärdering som avses i samma punkt.

Artikel 16c

Minimibasdiameter för kolonier

1. Röda koraller från kolonier vars basdiameter är mindre än 7 mm vid stammen, uppmätt inom en centimeter från den kolonins bas, får inte skördas, behållas ombord, omlastas, landas, transporteras, lagras, säljas eller presenteras för eller bjudas ut till försäljning som råvara.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27 för att, genom undantag från punkt 1 skall, tillåta en högsta toleransnivå av 10 % i levande vikt av kolonier av rödkorall som inte uppfyller storlekskraven (< 7 mm). **Medlemsstater som redan har införlivat rekommendation GFCM/35/2011/2 och utvecklat lämpliga nationella förvaltningsramar, samt redan har informerat kommissionen om detta, ska inte omfattas av undantagsförfarandet i den här artikeln.** [Ändr. 5]

3. Undantag enligt punkt 2 får endast beviljas om följande villkor är uppfyllda:

- a) En nationell förvaltningsram har inrättats, inbegripet en ordning för fisketillstånd i enlighet med artikel 7 förordning (EG) nr 1224/2009.

Tisdagen den 13 januari 2015

b) Särskilda övervaknings- och kontrollprogram ~~som anger mål, prioriteringar och riktmärken för inspektionsverksamheten~~ har införts. [Ändr. 6]

4. Medlemsstater som begär undantag enligt punkt 2 ska till kommissionen överlämna den vetenskapliga och tekniska motiveringen för ett sådant undantag.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på format och översändande av den vetenskapliga och tekniska motivering som avses i punkt 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.

6. Kommissionen ska informera AKFM:s verkställande sekreterare om de beslut som fattas enligt punkt 2.

Artikel 16d

Redskap och anordningar

1. För skörd av rödkorall ska det enda tillåtna redskapet var en hammare som används manuellt av yrkesfiskare **fiskare som erkänns som sådana i den berörda medlemsstaten.** [Ändr. 7]

2. Användningen av fjärrstyrda undervattensfarkoster för undersökning och skörd av rödkorall är förbjudet. **Om vetenskapliga utlåtanden inte ger stöd för annat ska** detta förbud ~~ska~~, från och med den 1 januari 2015 **2016**, täcka användning av ROV som, i områden som står under nationell jurisdiktion, kan ha godkänts av medlemsstaterna uteslutande för observation av och sökning efter rödkorall på grundval av punkt 3 a eller 3 b i rekommendation GFCM/35/2011/2. [Ändr. 8]

2a. Punkt 2 ska inte gälla för medlemsstater som ännu inte har godkänt ROV för sökning och eventuellt vill göra det. Sådana tillstånd ska endast ges utifrån vetenskapliga resultat som har inhämtats i nationella förvaltningsramar och som inte visar några negativa effekter på ett hållbart utnyttjande av rödkorall. [Ändr. 9]

2b. Användning av ROV får enbart godkännas i områden inom nationell jurisdiktion och då i samband med vetenskapliga experiment för både observation och skörd under en begränsad period som inte sträcker sig längre än 2015 och som genomförs under kontroll av nationella forskningsinstitut och/eller i samarbete med nationella eller internationella organ eller andra relevanta berörda parter. [Ändr. 10]

Kapitel V

Minska fiskeverksamhetens påverkan på vissa marina arter

Artikel 16e

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av eventuella strängare åtgärder som följer av direktiv 92/43/EEG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (***) och rådets förordning (EG) nr 1185/2003 (****).

Artikel 16f

Oavsiktliga fångster av sjöfåglar i fiskeredskap

1. Befälhavare på fiskefartyg ska omedelbart släppa fria sjöfåglar som oavsiktligt fångas i fiskeredskap.

1a. Fiskefartyg får inte bringa i land sjöfåglar, utom inom ramen för nationella handlingsplaner för bevarande av sjöfåglar eller för att skaffa hjälp åt enskilda skadade fåglar, och på villkor att behöriga nationella myndigheter, innan det berörda fartyget går i hamn, vederbörligen och officiellt har underrättats om fartygets avsikt att bringa sådana fåglar i land. [Ändr. 11]

Tisdagen den 13 januari 2015

Artikel 16 g

Oavsiktlig fångst av havssköldpaddor i fisket

1. Befälhavare på fiskefartyg ska genast släppa tillbaka i havet **Exemplar av sköldpaddor som oavsiktligt fångas i fiskeredskap ska hanteras försiktigt och släppas tillbaka i havet** oskadade och levande ~~havssköldpaddor som oavsiktligt fångats i fiskeredskap när så är möjligt. [Ändr. 12]~~
2. Befälhavare på fiskefartyg ska inte landa havssköldpaddor, om detta inte ingår i ett särskilt räddningsprogram **eller nationellt bevarandeprogram eller krävs för att rädda livet på eller skaffa hjälp åt skadade och medvetstlösa exemplar av havssköldpadda** och under förutsättning att de berörda behöriga nationella myndigheterna har blivit vederbörligen och officiellt underrättade före det berörda fartygets ankomst till hamn [Ändr. 13]
3. Fartyg som använder snörpvadar för små pelagiska arter eller andra typer av stänggarn utan snörplina för pelagiska arter ~~får inte~~ **ska, i den utsträckning det är praktiskt genomförbart, undvika att** ringa in havssköldpaddor. [Ändr. 14]
4. Fartyg som använder långrevar och bottenstående garn ska ombord medföra säker utrustning för manipulering, lösgörande och frisläppande så att det säkerställs att havssköldpaddor hanteras och frisläpps på ett sätt som ger maximal sannolikhet för överlevnad.

Artikel 16h

Oavsiktlig fångst av munksäl (*Monachus monachus*)

1. Befälhavare på fiskefartyg ska inte ta ombord, lasta om och landa munksälar, såvida inte detta krävs för att rädda och säkra assistans för återställande av skadade enskilda djur och under förutsättning att de berörda behöriga nationella myndigheterna har blivit vederbörligen och officiellt underrättade före det berörda fartygets ankomst till hamn.
2. ~~Befälhavare på fiskefartyg som oavsiktligt har fångat~~ **Exemplar av munksälar som oavsiktligt fångas i sina fiskeredskap ska omedelbart släppa dem fria hanteras försiktigt och släppas tillbaka i havet oskadade och levande och** ~~oskadade. Kroppar av döda exemplar~~ **Om en sådan munksäl redan har dött ska kroppen** landas och ska beslagas och ~~destrueras av de nationella myndigheterna~~ **meddelas senast vid ankomst i hamn. [Ändr. 15]**

Artikel 16i

Oavsiktlig fångst av valar

~~Befälhavare på fiskefartyg ska omedelbart släppa tillbaka i havet valar~~ **Exemplar av valar** som oavsiktligt fångas i fiskeredskap **ska hanteras försiktigt och släppas tillbaka i havet oskadade och levande när så är möjligt. [Ändr. 16]**

Artikel 16j

Skyddade hajar och rockor

1. Arter av hajar och rockor som omfattas av bilaga II till protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet (*****) får inte behållas ombord, lastas om, landas, transporteras, lagras, säljas eller presenteras för eller bjudas ut till försäljning.
2. Fiskefartyg som oavsiktligt har fångat arter av hajar och rockor **av de arter** som omfattas av bilaga II till protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet, ska omedelbart släppa dem fria **om de är** levande ~~och oskadade. [Ändr. 17]~~

Artikel 16k

Identifiering av hajar

Borttagning av huvud och flåning av hajar ombord och före landning ska vara förbjudet. Hajar utan huvud och flådda hajar får inte saluföras på marknader för första försäljning efter landning.

Tisdagen den 13 januari 2015

Kapitel VI

Åtgärder för fiske efter små pelagiska bestånd i Adriatiska havet

Artikel 16 1

Förvaltning av fiskekapaciteten

1. Vid tillämpning av denna artikel ska referenskapaciteten för fiske av små pelagiska bestånd vara den som fastställts på grundval av de fartygsförteckningar som de berörda medlemsstaterna meddelat AKFM:s sekretariat i enlighet med punkt 22 i rekommendation GFCM/37/2013/1. Dessa förteckningar ska omfatta alla fartyg utrustade med trålredskap, snörpvadar eller andra typer av stänggarn utan snörplina, som har tillstånd att fiska efter små pelagiska bestånd och som är registrerade i hamnar i de geografiska delområdena 17 och 18 eller är verksamma i det geografiska delområdet 17 och/eller i det geografiska delområdet 16 trots att de den 31 oktober 2013 var registrerade i hamnar i andra geografiska delområden.

2. Fartyg som är utrustade med trålredskap och snörpvad ska, oberoende av det berörda fartygets sammanlagda längd, klassificeras som fartyg som fiskar aktivt efter små pelagiska bestånd, om sardiner och/eller ansjovis utgör minst 50 % av fångsten i levande vikt ~~under en fiskeres~~. [Ändr. 18]

3. Medlemsstaterna ska se till att den totala flottkapaciteten av fartyg som är utrustade med trålredskap eller snurrevad och som bedriver aktivt fiske efter små pelagiska bestånd i det geografiska delområdet 17, både när det gäller bruttotonnage (GT) och/eller bruttoregister-ton (GT) och när det gäller maskinstyrka (kW) enligt vad som noterats i medlemsstaternas och EU:s flottregister, inte vid någon tidpunkt överskrider referenskapaciteten för fiske av små pelagiska bestånd enligt punkt 1.

4. Medlemsstaterna ska se till att fartyg som är utrustade med trålredskap och snurrevadar för små pelagiska bestånd enligt punkt 2 inte är verksamma i mer än 20 fiskedagar per månad och inte överskrider 180 dagar per år **med registrerade fångster**. [Ändr. 19]

5. Fartyg som inte ingår i den förteckning över fartyg med tillstånd som avses i punkt 1 ska inte tillåtas fiska efter eller, genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, behålla ombord eller landa någon kvantitet som omfattar mer än 20 % av ansjovis och/eller sardiner om fartyget genomför en fiskeres i det geografiska delområdet 17 och/eller i det geografiska delområdet 18.

6. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla eventuella tillägg, strykningar från och/eller ändringar i den förteckning över fartyg med tillstånd som avses i punkt 1 så snart de uppstår. Dessa ändringar påverkar inte den referenskapacitet för fiske som avses i punkt 1. Kommissionen ska vidarebefordra denna information till AKFM:s verkställande sekreterare.

(*) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

(**) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 147, 1.7.2013, s. 1).

(****) Rådets förordning (EG) nr 1185/2003 av den 26 juni 2003 om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg (EUT L 167, 4.7.2003, s. 1).

(*****) Rådets beslut 1999/800/EG av den 22 oktober 1999 om att ingå protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet samt om att godkänna bilagorna till det nämnda protokollet (Barcelonakonventionen) (EGT L 322, 14.12.1999, s. 1)."

Tisdagen den 13 januari 2015

(3) I avdelning III ska följande kapitel IA införas:

"KAPITEL Ia

Registreringsskyldigheter

Artikel 17a

Skörd av rödkorall

~~Befälhavare på~~ Fiskefartyg med tillstånd att skörda rödkorall ska ha en loggbok ombord i vilken de dagliga fångsterna av rödkorall samt fiskeverksamheten ska rapporteras per område och djup, inklusive antalet fiskedagar och dykningar. Dessa uppgifter ska överlämnas till de behöriga nationella myndigheterna ~~utan dröjsmål~~ **inom de tidsfrister som anges i gällande lagstiftning.** [Ändr. 20]

Artikel 17b

Oavsiktlig fångst av vissa marina arter

1. Befälhavare på fiskefartyg ska i den fiskeloggbok om avses i artikel 14 förordning (EG) nr 1224/2009 registrera följande uppgifter:

- a) Samtliga fall av oavsiktlig fångst och frisläppande av sjöfåglar.
- b) Samtliga fall av oavsiktlig fångst och frisläppande av havssköldpaddor, med uppgift om åtminstone typ av fiskeredskap, tidpunkter, nedsänkningens varaktighet, djup och geografiska platser, målarter, arter av havssköldpaddor och om enskilda exemplar har kastats överbord döda eller släppts levande.
- c) Samtliga fall av oavsiktlig fångst och frisläppande av munksälar.
- d) Samtliga fall av oavsiktlig fångst och frisläppande av valar med uppgift minst om berörda fisken, redskapstypens egenskaper, tidpunkter och geografiska platser (antingen i geografiska delområden eller statistiska rektanglar enligt definitionen i bilaga I) ~~och drabbade arter av valar~~ **samt huruvida den fångade valen är en delfin eller någon annan valart.** [Ändr. 21]
- e) Samtliga fall av oavsiktlig fångst och, **vid behov,** frisläppande av arter av hajar och rockor **av de arter** som förtecknas i bilaga II eller i bilaga III till protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet. [Ändr. 22]

2. ~~Senast den 31 december 2014 ska medlemsstaterna fastställa reglerna för den registrering av oavsiktlig fångst enligt punkt 1 som ska göras av befälhavare på fiskefartyg som inte omfattas av kraven på att föra en fiskeloggbok enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 1224/2009.~~ [Ändr. 23]

(4) Följande artiklar ska införas som artiklarna 23a och 23b:

"Artikel 23a

Rapportering av relevanta uppgifter till kommissionen

1. Senast den 15 ~~november~~ **december** varje år ska medlemsstaterna överlämna följande till kommissionen: [Ändr. 24]

- a) De uppgifter om rödkorall som avses i artikel 17a.
- b) I form av en elektronisk rapport, uppgifter om mängden oavsiktliga fångster och frisläppande av sjöfågel, havssköldpaddor, munksäl, valar, hajar och rockor samt all annan relevant information som rapporterats i enlighet med artikel 17b.1 a, b, c, d och e.

Tisdagen den 13 januari 2015

2. Kommissionen ska sända uppgifterna i punkt 1 till AKFM:s verkställande sekreterare senast den ~~15~~ **31** december varje år. [Ändr. 25]
3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla eventuella ändringar av förteckningen över hamnar som utsetts för landning av fångster av rödkorall i enlighet med punkt 5 i rekommendation GFCM/36/2012/1.
4. Medlemsstaterna skall samla in tillförlitliga uppgifter om påverkan på valpopulationer i Svarta havet från fartyg som fiskar efter pigghaj med bottenstående garn och överlämna dessa uppgifter till kommissionen.
5. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla ändringar av kartor och förteckningar över geografiska positioner som visar läget för grottor som är hemvist för munksäl och anges i punkt 6 i rekommendation GFCM/35/2011/5.
6. Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra de uppgifter som avses i punkterna 3, 4 och 5 till AKFM:s verkställande sekreterare.
7. Kommissionen får anta genomförandeakter om formatet och översändandet av de uppgifter som avses i punkterna 1, 3, 4 och 5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.

Artikel 23

Uppföljning, kontroll och övervakning för fiske efter små pelagiska bestånd i Adriatiska havet

1. Före slutet av september varje år ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina planer och program för att se till att bestämmelserna i artikel 161 efterlevs genom lämplig övervakning och rapportering, i synnerhet av månatliga fångster och fiskeansträngningar.
 2. Kommissionen ska sända uppgifterna som avses i punkt 1 till AKFM:s verkställande sekreterare senast den 30 oktober varje år.”
- (5) I första meningen i artikel 27.2 ska ”19 januari 2012” ersättas med ”[DATUM DÅ DENNA FÖRORDNING TRÄDER I KRAFT – SKA INFÖRAS”.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV